

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

Romances
de
fora de
Catalunya

BERNAT ZWIGERSKY

MARIA ANTONI LLIBRE DE SA OCCASIONAL

BIBLIOTECA

ARXIU DE MÚSICA

Ledema
Batalla de
Francia con
Portugal

Cap. gen. Conde Flores
por cuanto meses te voy

Ella peregrina
llega a ~~frase~~ y Caballo
y es el dia que D
Blas se ha de caer
— se reconocen, deja a Anita
y se va con su mujer Mariana

Ledesma: Cancionero Salmantino
* Romances

Calleja: Canc. Santander (Res)

Olmeda: Canc. Burgos (un?)

Cancionero Salmantino

Ledesma

Prieles de Breton

El Cancionero Salmantino es de capital importancia i den origen el Primer lloc, ja. Salamanca fou « infra y superior de la civilización española » « una de la literatura patria, lit es hermana de la nostra --- Universidad Salina y Pareja ---

[Alojo especial de Breton, de la canción Tu au m'
"Ya se murió el burro"

Tonadas de 1ra orden: cadencias finales a la 5^a
tonalidad indecisa, giro melódico antiguos.
modalidad equivalente a la del siglo XVI
etc

Sección de Romances

Bonifacio fil cancionero
popular de Extremadura.
102 melodias Romanes

Castells
Valles-1931

- 1 major ^{mod.} ambiente 7ª fin ton.
{ Salderita } Delgadina
2. menor { Salderita } sense presencia graus 6 i 7
salt inf. de supert. a dom. fi ton.
3. ~~men.~~ ^{en si} interessant senible, subton, fi dom.
modul a mi? pectus franc a tres
- 4 menor subst. i senible ^{fi posjat} superton
- 8 2 parts solo i duros: clar al to de 4ta sup.
menor senible.
- 12 Blaucaff i Edomena senible i mequide baixada
natural a dom
- 13 treset
- 21 maj. can 1ª part a med.; repercuteix a 3ª inf fi tonica

La Canço Popular Catalana

Quatre conferències

Ripoll

18, 19, 20 i 21 agost
1936

I

La formació de la melodia

II

Vida rítmica de la canço

III

Modalitat antiga i sentit
tonal modern

IV

Els gèneres i els assumptes
del cançoner català

Caldrà una
pisfarrà!

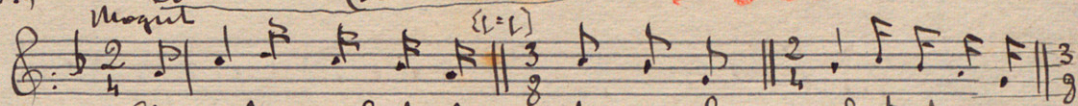
J. M. de Gibert

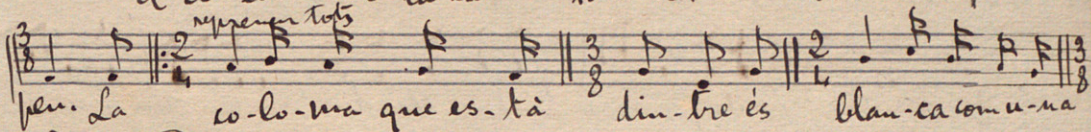
q.v., n.º 29 Correnda (de Camilleiras)

Selecta

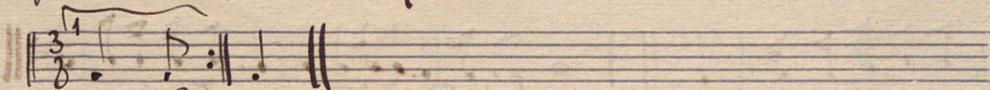
L¹

El co-lom val-ta la tor-re, la vol-ta de pen a

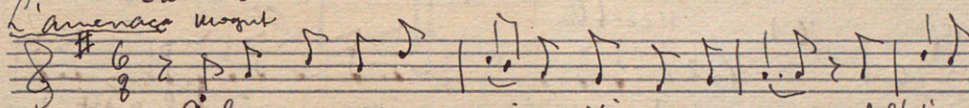

pen. La co-lo-ma que es-tà din-tre és blan-ca com u-na

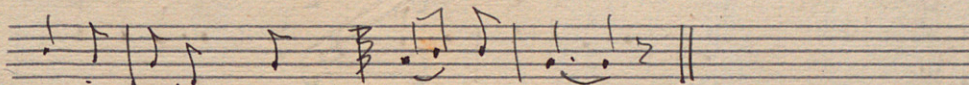

men. La men.

S. II
n.º 156

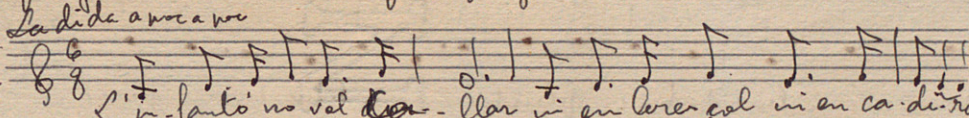

A lous-car co-co-nies vārem a-nar, dalt d'u-na

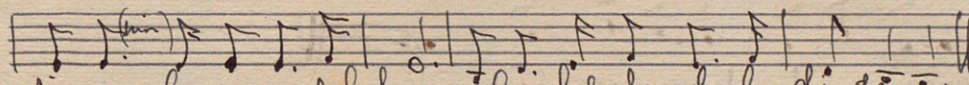

pu-ja-de-ta: - Mo hi que m-ja!

S. II
n.º 42

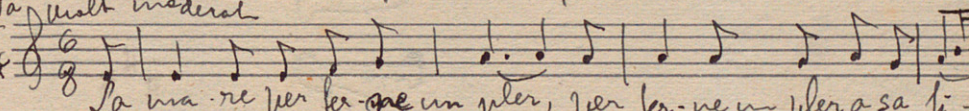

L'in-fantó no val cor-llar ni en l'ore-gol ni en ca-di-rà,

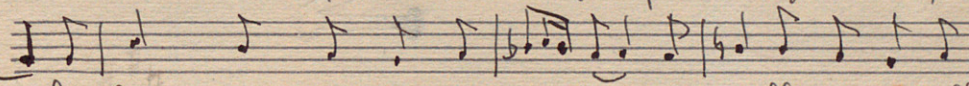

si-no a la ver-ra del foc a la fal-da de la di-àn.

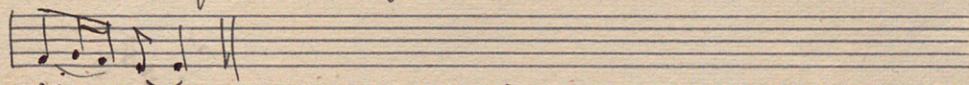
La cativa
n.º 54

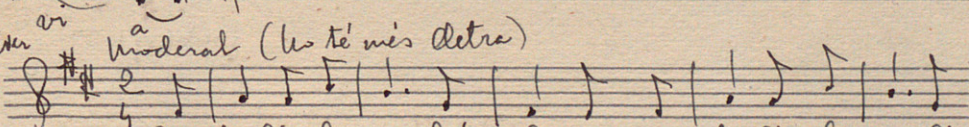
La ma-re per fer-ne un pter, per fer-ne un pter a sa fi-lla

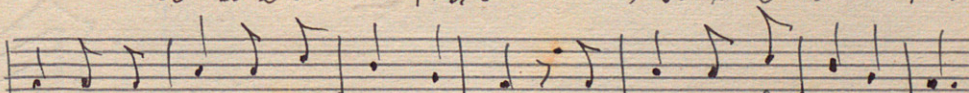
li com-pra u-na va-ne-re-ta i a co-llir ro-ses l'en-

Sota l'oliv
n.º 64

So-ta l'o-li-ver, l'o-li-va, so-ta l'o-li-ver, l'o-

li-va, so-ta l'o-li-ver, el ram, so-ta l'o-li-ver el ram.

G. M.,
n.º 51
títol

Co-llint-ne ro-ses i flors i vi-o-
le-tes bos-ca-nes el cor me n'ha fet un salt: la
me-va-a- mor n'es-tà ma-la.

G. M.
n.º 94
títol

-jo me'n fa-ré ma-te-ta, ma-te-ta d'en-ci-
am. - Si tu te'n fas ma-te-ta, ma-te-ta d'en-ci-am.

[Jo me'n faré flore-ta d'aquell jardí tan gran.
Si tu te'n fas " " " " "
jo me'n faré aigüeta, sempre t'airé regant.]

Col·leccions examinades

- 1 Tomàs - Bonell, com. olotina 1925.
- 2 Jaquetti - Carbo, Sen d' Urgell 1925.
- 3 Tomàs - Amades com: lleidatanes. 1930.
- 4 Jaquetti - D'Amst Ribagorça 1929.
- 5 Tomàs - Bonell - La farrutsea. 1926.
- 6 Mre Josep Maiden adq. 1936.
- 7 Jaquetti - D'Amst. Verges 1930.
- 8 Mre Joan Sala (dif. llocs) VIe 1930 a 32
- 9 Mat. S. - Materials Serra: Pagès.
(Ced. pet. Carpeta VII)
- 10 Mre Joan Sala (dif. llocs VII 1932 a 1933
- 11 G. (allardo). - M. (athen), n^o
- 12 Tomàs - J. Long. Juli, ^{Vall Ribes,} - Cerdanya, Bari de 1935
- 13 Jaquetti, Callers
Carbo (conca de Tremp. 1926
- 14 Samper - Terrà ————— 1924
- 15 Carpeta VI = V.
- 16 Samper - Casas ————— 1925
- 17 Samper - Morey ————— 1926
- 18 Samper - Morey ————— 1930
- 19 Jels ~~Harra~~gorrines ————— 1933
- 20 Jaquetti - Porta Traquina Setcases 1933
- 21 Jaquetti - Porta Mollo Prats de la Peradina 1934

Jag. Carbo - Rubaforma 1931
faltat últim quadern)

~~More volums II i III Materials~~

Tomas Armades 1931 (vist de 1 a 400)

~~1922~~

Bosch i Savi ?
vist, res | vist, res

Tomas Bat Llong 1923-1924

All Materials

Llong - Tomas 1922

Amador Boligán 1922-1924

Barbosa " 1923

Concepción 1924

Sanyer - Ferrà 1924
fetes i copiades.

Tomàs Bonell Olot 1925
(Falta el carpet amb les cançons 1 a 100)
El poder del Cant (D. Francino) n° 143

Saura d'Aragó. n° 146

La preso de Lleida, n° 157, 199

El "quintado" i el capità camparsin, n° 162, 259

Jallardo morso, n° 197, 375, 394

La mala nova o la mort del cavaller, n° 268
(Wallini?)

Don Dalman, n° 276, 306, 328,

El rei mariner, n° 307

Els tres estudiants n° 389 (Sofia aliena)

La filla del

Jaquetti - Carles 1925 Sen d'Urgell

n.º 13 Rei Mariner 192, 505, 522

n.º 10, 29, D Joan i D Ramon 296, 345, 628
"Quan jo n'era petit i després vobens"

n.º 61 Donna d'Aragó, 170

n.º 77. - El príncep de l'Aronja (Orange) (Mallor)
el marit "és mort i enterré"
La mala uora o la mort del cavaller
328 (francesa, hallali?)

n.º 85 - Don Dalman 243, 424, 425, 445, 509
605

n.º 115 - Filla del Cameró 335, 344, 391, 410, 411
632, 438, 462, 463, 500, 566

n.º 142 Els 3 astutiments 187, 253, 393, 592,

n.º 176 La porqueroleta, 568, 621, 296

n.º 310 La preso' de Lleida 272, 402, 493, 535,
630

n.º 320 La filla del rei de Terenci (al cap aragons)
variant simple 403, 426

n.º 404 "follardo novo"

Falta [3]

ficament per mitjà de les alteracions o accident

La dama de Reus

~~T. - B., n.º 111.~~

~~{ Milá, p. 190
La dama implacable }~~

musical adecuada precisamente para las emociones ~~de~~ inmensas, trágicas sobre el destino humano que fueron las inspiradoras de Beethoven mientras la escribía. En obras como la « Hammerklavier »

Jaquetti. O'Albrest

Ribagorça 1929

n° 401 a 800

⁴⁰⁵
406 Presi de Lleida 409, 475, 536, 559
567, 625

Dama d'Aragó 418, 540, 561, 595, 629,
685, 705/67,

Rei mariner, 446, 494, 537, 545, 597, 617
651

Dn Dalman 470, 646 [Quidolor], 717,

Dlleu de Montalba n° 534 [Tonada Carmesi?], 675,

El 3 estudiants, 530, 638, 666,

Porqueirola, 566, 611, 628, 668, 700, 721
741, 788.

Dona Arbona, 698,

falderita
760,

Mont de Menençora 734

Filomena y Blancaflor, 775,

Tonada (enumeració) 787,

Jaqueti-d'Arust Ribagorça 1929

Nº 1 a 400

Sansa Aragó (estrupt) n.º 2, 12, 64, 150, 213, 244, 326, 844,
400

109
4

3 Estudiants de Tolosa. n.º 80, 102, 133
212, 242, 304

n.º 71 El rei mariner 122, 192, 209, 314, 367

Tilla del Carme, n.º 81, 90, 92, ~~100~~

Balles..camp aragó, n.º 95

Parqueirala, n.º 247, 264, 274, 331, ~~344~~

La pressó de Lleida, 267, 382

Tomada de D. Francisco, 348

Vill de D. Gallardí (Campans de París: var. D. J. i D. Ramon) n.º 358

Diana [La gelosia de la reina] n.º 362

Donya Isabel o La gelosia d'una reina. n.º 365

En aquesta
regio' barre-
ja Carme i
Parqueirala

Jaqueti - D' Aoust
Ribagorça 1929

De 801 a 1200

Canad 'Arago' 805, 807, 812, 816, 826, 842, 843, 880,
898, 958, 1181, 1188

Blancaflor 811,

D Juan i D. Ramon, 832, 1158.

Els estudiants de Tolosa 844, 879 {tonada vulgar aliada}, 957 {id.}

Rei mariner, 856, 888, 955, 962, 1041, 1106, 1131, 1168, 1183

Don Dalman, 852, 1126 (non non!)

Tonada marit
1124, 1125

Vill. D' Jaclardis, 864

Porqueirola, 891, 924

Presi de l'leida, 897, 940, 1066, 1196

Villa del Camerí 912, 976

Testament d' Anclia 933 (tonada anista), 1120 (ton. scheporada, vulgar)

La mort del cavaller, 975,

Bullades
(comp aragones)
1169

D' l'leig de Montalba, 1048

Tonada D' Francisco? 1072, 1082

Mort de missenyora, 1105

Jaquette - D'Arrest
Ribagorça 1929

[n° 1201 a 1374.]

Dama Arago 1210,

Presó de Lleida 1359, 1338, 1331.

Carmesi, 1216, 1258, 1277 [tonada aliena] 1284, 1350
1372,

El Captiu 1363,

Silvana, 1220, 1224

Mort de Misericòrdia, 1366

Rei Mariner 1225, 1309,

D'Joan i D'Ramon 1228, 1235, 1288,

Sluis de Montalvá 1247, 1257, 1286, 1374,

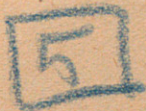
Parqueirola 1253, 1285, 1294, 1306, 1341, 1358

Estudiants de Tolosa 1298 [adiscarà bonica] 1360,

Tornada D'Ramón 1305 [tonada catalana?] 1360

Till. D'fallardó, 1345

Tomás Bonell 1926 La farrotxa
n.º 20 La Margarideta. Li porta joies fets de reina
mora

n.º 25 Canesí, filla del 357

n.º 30 Filomena i Palometa (tonada vulgar: tornada inno-
cant Sta Filomena)

n.º 100 Jallardo mosso 115

n.º 145 Don Dalman 200, 243

n.º 159 La mort de ausernyora (unirica mala-
flicada del "adieu, cara bonica...")

n.º 170. La bandolera (serana)

n.º 190 La preso de Lleida

n.º 226 Dama d'Aragó

n.º 328 Els tres estudiants

n.º 427 El rei mariner

Mossen Josep Maideu

Adquirir 1936

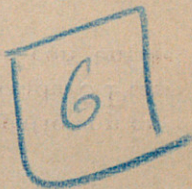
n.º 26 La pressó de Lleida

n.º 27 Dama d'Aragó

n.º 36 Estudiants de Tolosa

n.º 45 Formada de D. Francisco

n.º 52 Filla Carnesi 90,

Jaquetti - d' Aoust { n.º 1 a 200
" 200 a 400
" 400 a 570
Verges i nodalies 1930

Filla fuscada en una torre (n.º 29 de M.P.), 230.

Muller infidel, 237, 240 { Adios, cara bonica } ?

7

Ed. (Don Francisco) 243 { Tonada explicada }

Rei mariner 284 { tonada coneguda }, 322, 5, 62, 466 { diferent },

Don Dalman 317 { bonica melodia menor, un cromatisme: do# do }
22, 57 { adaptada a cant de jiron non! }, 70, 78 { dubtosa }
82, 91, 473 { us: non! },

Dama Orago 321, 405, 415
437, 421

Zoies de ures, 332, 53, 66, 97 { altra dif. }, 199 { paira a, acala
(supersticio)
459
561(2)

Blancaflor 343 { mel. singular }
{ per adient. }

Adriana (serpiente) 356 { medicore }

Porquerola, 361 { rara en menor }

Tonada marit (anunciació) 389

La mort de un senyor 394 { mel. amb tresets, major } 96
101 { Adios cara bonica }, 163 { reforta }

Presó Lleida 58, 474

Silvana (sustitució) 100

Els Igermans 419

Tornada cavaller (cavaller) n.º 441

Test. Amèlia, 456

Estudiants Tolosa 513

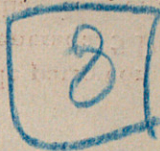
Mr Joan Sala: diversos

1930 a 1932 (6ª tanda) pág.
(~~1930 a 1932~~)

~~1930 a 1932~~

Preso de Lleida, 86, 327, {404, 405, 406, (5 de gaires)}

D Joan: D Ranson 82

Comte de l'Aronge 99 (tanda Moliner)

Talla Carreres 108

Porqueirola, 172.

Estradiants de Tolosa, 348, 369.

Els dos germans, 351.

D'Alm del Montolvi, 388, 415

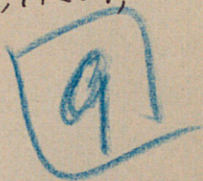
Tertament Amèlia, 423

La filla del rei francès, 431 (curios sold de 4^a)
(casants)

Mat. - S. Materials Serra Pag's
cedula, petite = carpet n = 7
Memoració Consum

José de Moya 16924, 17124, 17287, 20188,
20288 (con la nueva)

Dania Arago 19655, 19667

Presi Lleida 17164, 19228, 19664, 19665 (fin. Med.)
19932, 20022,

Gerimeldo, 19479 (Gardiner?), 20219

Ballades (soma, vida) 19630, 20694,

Mallorca ? 19635,

Mart de Missenyora 19658,

Test. Àndria 20086,

Els dos gemans 20223,

J Dalmau 20240,

3 Estudiants, 20241, 20532; 33 (a la mediant), 20749,

Osui, del Montalvá 20246, 20474,

J Joan i J Ramon 20509,

Blancaflor 20655, 20810

Rei mariner, 20741 (fortunada)

Porquerola 20767, 20804

Donya Arbona 20768 (de tonica maj. a id.)

Donya Isabel (20769 (maj. darreria))

Mr Joan Sala
pág.

7a tanda

Don Dalman, 8, 147, 205-

Tornada D Francisco
445,

Filla Camerai, 13, 225 (arregi manifest), 322 (modern)

10

Salderita, 33, 193

El "lalerador"
i ta muller
312 (arregiat
denvergonyit)

3 Estudients, 2, 2, 85, 204 (bona), 319
361 (a 78) 512, 563, 576,

D Joan i D Ramon 81, 357, 550

Preso Lleida
318, 385

D Luis Montalva, 82, 349,

Tornada marit
490, 558

Corquerola, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ 145, 158 (med. a
med. major)
196, 220, 281

El uero i la captiva, 89
(2 germanos) 379

Test. Amelia, 149

Dona Arbona, 209

El Capitan
259.

Blancaflor, 235

Gallardo-Mathen, n°

Blancafort, 250

Dalman, n° 16, 82

11

Testament Amelia, 21, 97, 113, 167, 203, 207, 249

Preso de Lieder, 25, 170, 187, 204, 242

Dama Anzo, 27, 28, 167
241

Corquiroda
239, 153, 197, 209
274

Silvana
236, 248

Tornado manto 32, 118

Delia Montalva, 279

sa. Isabel 33, 34, 246

Villa Carmen
160

Estudiantes Tolosa 89, 182
231, 277,

Doni & Rami

Presentes
Les pois de noces, 96, 190

El conte Flores
180, 196 (vulgarissim)

Tornado Francisco 112

Galderica, 194

Dona Arleona, 114, 179, 205, 208

Nº 1a 200
Nº 201a 350
Nº (volta)

Tornis - { Llompres foli
Vall de Riberes, Cerdanya i Baruda 1935

Adriana (Silvana) - 2,

Malbrin, 5,

Carmen, 7,

12

Elis Montalvi, 12 (t. de marxa), 275 (pacsosjat)

Presa Lleida, 15, 189, 190, 328 (ornamentada)

Tert. Amilia, 20, 188 (mel. aliena)

Sortida a missa, 28

Porqueirula, 39, 148, 247, 279,

Work minengora, 60, 131, 326,

Gies de nocces, 100

Rei mariner, 103, 260,

Estudiant Tolosa, 108, 129 (enlgar), 309 (bi)

Danc Aragó, 102, 139, 225

Tomàs Llong.

Vall Ribes, Cerdanya, Baridà
1935

12

n° 340 a 421

Preso d'leida, 350 (ballet), 402 (vulgar et)

Est. Tolosa 369 (extran), 403 (arxegí), 415 (vulg. arxegí)

Porqueiola 382 (tonada Carmesi coneguda)
383 (gimaset a la mediant. Podria ser
3a sup. d'una tonada a 2 vass.??)

Silvana (estrata gema), 385 (med. puja a ton. fi' med.)

D'jorn i D'Ramon, n° 386

Blancaflor 394 (arxegí, tonada modernitzada)

Carmesi 401 (amb dire de vals !!!), 410 (vulgar et)

Els Germans 127 (melodia d'una Arago'), 136,
169 (brinda Segadors!), 176,
Juan i Ramon 146

Blancaflor, 150

El captiu i la mora (198, molt florit)

Filla ~~Romana~~, 280,

Tornada Frances 339

Jarquetti - Carles
Pallars - Conca de Tremp 1926
Nº 1 a 200

13

Jarques Aragó, n.º 23

Josep Montalvá, 24 (moçada, fia la dom.), 95 (menor)
103, 129, 134 (sempre aut am mediant)
148

Tornada D. Ramon (27,

Porqueirola 31 (6/8 to maj. fi. mediant), 80 (sempre dom.),
164 (Tornada 6/8 tipus), 182 (med. pero substit. maj.)

Test. Amèlia 33,

Presó Lleida, 40, 91 (med. o millor dom. men.), 150 (arpegi)
180 (menor 6/8)

Joies de veues, 60 (Arpegi exclusiu $\pm$)

J. Joan i D. Ramon 74 (Tilled. D. fullards), 96 (id.)
Les cançons de Paris, 113, 118, 130, 165

Reinmariner 86 (a la dom.)

Tornada ariet nullas fidel, 93 (med.)

Estudiantes Tolosa 111, 181,

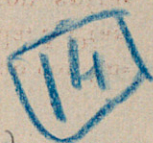
Filla Carmesi, 146 (viva l'amor, a $\frac{6}{8}$ molt toval
alegroia)

Sanyer - Ferrà 1924
n° 1 a 458.

Salderita 16 (acord), 19 (acord), 112 (menor), 124 (med. 8)
256 (modern), 338 (arpeggi), 355 (très ornamentals),
Gerineldo, 262 (modern 6/8)

Amelia 18, La font del rei
312 (men.)

Carnesi 23 (fi med. però sentit modern),

Rei mariner 27 (6/8 modern) 16, 94, 110 (ornamentada
182, 250 (modern) 394 (esta lí.)

Parquerola 30 (med.), 48 (med.), 83, 125 (med.) 183
205 (maj. fi med.), 233 (med.), 237 (med.), 265, 336, 358 (med.)
382 (ten.) 409,

Lleida 39 (1. versio. med.), 135 (var. 1. var.), 201 (1. a),
Papals 402

Tomàs i Francisca 40 (vulgar arpeggi), 296 (modern dolent.)
308 (men. modern), 318 (modern), 405,

membruno se va a guerra
359,

Pregueta al Saldat 43,

Comte Flares, 149 (modern, dolent), 155 (id.), 168, 204,
232 (modern), 274, 303 (dulçis),

Dona Aragó 194 (ambit 8 a fo maj.), 235 (modern)
294 (recit. modern dolent), 297 (arpeggi dolent), 301 (doble arpeggi) 364

Als 2 germanus 369 (med. ^{io.} con Parquirole)

Silvana 372 (med.)

Das ist ein...
in...
...
...
...
...
...

Das ist ein...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

BEKIA 211

G.C. - Cam. pop. de maimada
nº S. Castellà i Raich 1916-17

I, nº Cam. Penedès
Ant. Guisener 1906

J. LL(a) Cants Passió 1928

M. P. nº Valeriu
M. Palau Boix

S. (a) nº Mr. y Bala 1916-17

V. S (fn) nº Valeri Serra infantils
1916-17

Mat. M. nº Mateu i Noguera
(ms.)

Carpet
VI

Mat. N(a) nº id.

Mat. N. (b) nº id.

J. M. (a) nº J. Maiden ^{obra} ~~1924~~ 1924

V. R. nº Villaverde - Penquer
1922

A. G. nº (Amades Festa Vilanova) 1921-22

T. A nº Tancis Amades 1922

A. R. nº Amades Ternel
C. T. pag. Certamen Terrassa

— Per fer ~~ATI~~
*T.-A. - n° 1930
omnis Annades

n°
84 a 123

S.F. Samper-Terrá 1924 —

161 a 162

S. ~~M~~ Samper Moray 1928 —

168 a 221

AJ. - M.

Jaquetti Carlo n° 1926 — n° 318 a 323

D'A - J - 1929

n° 325

T.-B. a° 1126

a° 322

a 331.

F (Fames) n° Cédule, petites
1902

n° 59

A. (Francesca Argenti) Per la
Argenti Etna lettera
no conve

n° 60

F. C. n° (Fr. Civil) Lettera:
casament
de probile

n° 61

J. C. n° 1922 (Jacquetti Card)

J. M. (Jon Maiden) -

n° 316

317

101

~~Casas~~ - ^{= Samper =} Samper

n° 58

(Missio particular)

= acm Patxot =

Wm g. Sala 1927-29

n° 74

77

g. C. n° 1927 Jacquetti Carlos)

n° 78

79

D'A. - g., 1927 (D'Arst Jacquetti)

n° 80

a 83

T. - A, n°, 1929

(Tomás Amades)

n° 123

a 150

J - R., n° 1924 (Just - Roma) n° 151 a 160

A. - B. - n° 1922 (Angels Bulhigas n° 222 a

n° 324

244

T - Ll., 1923 (Tomás Llangueres) n° 245 a 253

J. Tomàs n° 1925 Les Perres

n° 254

1924

T. - Ll. Tomàs Llangueres

n° 255 a

263

T.-B., 2° 1925 no 264, 266 a 276
Thomas-Bonell

T. B. 1924, 1925— m^o 265

B-B-nº 1923
(Auligas-Banquera ————— n.º 281 a 299)

J.-d'A. a = 1928
(Jaquetti D'Aoust — n° 303 a 315

W.C. Minor
John W. C. Minor

Publicats en Materials
Mirió { Blonqueres 1922
Tomas

{ Anglés - Boligas 1922

{ Barberà - Boligas 1923

{ Tomás - Bart. Blonqueres 1923

{ Sansalvador { Constantina } 1924

{ Barberà Boligas - 1924

{ Tomás - Bart. - Blong. 1924

{ Sanyer - Ferrà { Mollana } 1924

Jaquetti Carlo 1926 ?

Sanper - Morey — 1928

Sanper - Morey Ferrer — 1927

Jols - Brunet terres del Montsant — 1932

Lornis Anades Trontera cat. d'Arago,
Ribera del Segre, les ferrigues
i Baixa Segarra. } 1932

Carneta V (res)

Carneta IV

Fra. Felicità Farnes Festa 1907

J. Maiden — 1921-22.

Jaqueti Carles Ribagorça, 1931
(falta venir ultin quadern)

Lornis Anades
1927

Bosch i Savri

Lornis Anades
1931

Cançons
5

Ripoll

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

1.770

I a)

Perpissya qui sent
una cançó seva
feta malbé en ~~ella~~
llavis d'un sabater
i, indignat i iracunde,
li dispersa el
calcat obrat per
ell i curiosament
arreglerat.

Més no tots els
poetes eren tan gelosos
de llur producció
poètica. Menéndez y
Pidal retren el cas
de l'Arxiprest de
Hita, del qual diu
que «com està sadollat
d'esperit jotglaresc
— i aquí insinua l'en-
dit escriptor castellà
una diferència essencial entre

mateixos trobadors
tenien a llur servei
jutglars, ~~que~~ artistes
d'ordre més modest,
que possiblement eren
intermediaris entre
aquells i el poble.

Tota vegada que
ens trobem a Ripoll
• esmentem ^(de passada) que el trobador

Guillem, noble i
espercat cavaller,
~~De~~ vescomte de Bergadà,
en la seva complaença
per la mort del
marquès de Mataplana
col·loca aquest en
el paradís al costat
del seu jòtglar
de Ripollès, ~~i~~ és a dir

de terra ripollenca.

En tot cas, persones
de baixa estament s'a-
travissien a estrafar els
cants trobadorescs, com
els ho dona a enten-
dre l'infant don
Juan Manuel, net
del rei Sant Ferran,
en explicar el fet
d'un trobador de

juglaresca y juglares »,
no hi entenia res
en llur « trobar clus »,
es a dir en llur poesia
cosa i conceptuosa.

Es cert és que els

Trobadors (²no s'abaixen,
ven fins el poble)

(¹frequentaven corts i
castells i) ; però els

amb cançons lletres
text clari, els cançons
dels trobadors amb
llengua romanesca.

~~els trobadors~~
~~els~~

~~els~~ L'art popular

~~l'art~~ El poble però
no podia assimilar-se
l'art dels trobadors,
cançons ^{romanesques} com observa Menéndez
y Pidal en « Poesía

directes
en el fons superabun-
dant de les tonades
populars catalanes
que a copias de
recerques hom ha
pogut reunir.

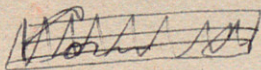
~~per~~ Hem esmentat
les grans fonts: el
cant litúrgic, ~~els~~
cantiles no litúrgiques

En parantez.
Core

desarrollar ~~de~~ ~~esta~~
la percepción musical,
sino ⁺ suplir los
que se deficiencias
del solfeo cantado,
y no puede
~~por~~ presentar
grandes intervalos
ni lecturas de ~~esta~~

Cava 24. III. 1906.

Sigui com sigui, és
una grossa honor per
a la cançó popular
catalana el fet de servir
dins el seu repertori un
record llunyà de les
melodies trobadoresques
medievals. >>

~~Wm~~

Descobrim, doncs influen-
cís més que derivacions

El ha passat massa
temps perquè una
tonada trobadoresca
q. als segles XII, XIII
i XIV es servava
més o menys fidel dins
el folklore tradicional,
hagi pogut avirbar
fins a nosaltres sense
sopir canvis radicals.

q. avui presentem, no he
foguert identificar-ne
cap d'altra com a
vivent dins el folklore
musical català. »

Preneu nota
del ~~del~~ mots termi-
nals de mossen Anglès,
q. considero justíssims:

Josep Barberà, director
del Conservatori del
Liceu de Barcelona
— que tan de prop
conceix el folklore
musical de la nostra
península i de tot Europa
— q. volgués estudiar el
cas. Després d'efectuar
un estudi serià de tots
les melodies trobadoresques

catalana, hom es troba
q. faumateix un pot
identificarla. >>

Afegeix en una
nota al pen del text:
« Per tal d' aclarir si
això que ens passava
a nosaltres seria un
foramen + objectiu,
demandarem al mestre

llunyament, incises
metòdics, ritmes, cadències
i àdhuc la modalitat
de les tonades del folklore
musical català, castellà
o del migdia de França.

Malgrat això, en voler
identificar una tonada
arobadoresca que de
primer autuvi semblava

El Tot final aquest
capítol volem remarcar
encara un fet ben
important. És el se-
güent: quan hom estudia
per dies les melodies dels
trobadors provençals,
tot seguit s'adona
q. moltes d'ells traspuen
un substratum popular
i sovint fins recorden,

m' 'accontentaré'
de recolzar aquesta
opinió - llegint
el paragraf final
(de la ^{obra} lliure esmentada
de mossen Angles
La Mursia a Catalunya
fin al segle XIV :)

X Tot font
(del capítol titolat « El pens
municipal català del repertori
trobadoresc », que és el darrer)

Gestació de la llengua
vernacle.

D'altra banda

tampoc no ~~hi ha~~
podem considerar la
cançó popular una
derivació directa
dels cants dels Trobadors.
~~Aquesta opinió, sense~~
~~podem~~ No podem
entrar en més detalls,

Una circumstància
q. perava aquest
cant per a de l'àbast
del poble era ~~la~~
~~llat~~ llatí llengua
llatina emprada pels
mateixos, ~~de~~ la qual
~~est~~ s'anaren desente-
nent les masses en
el llarg procés de

~~subje~~ la ~~musica~~ (la
~~reproducent~~

melodia anatemica del

refrang.)

(¹ musicant el final de
l'estrofa poética amb)

represent - se en fi el

refrang, ^{íntegre,} lesat i musica.

~~Altra barrera de separació~~

~~del poder de sembl~~

tals cantos

als modus rítmics
medievals que tenien
força de llei i estruc-
turat en forma de
Virelai, és a dir

amb refrany i estrofa
amb dues parts ben diferenciades,
~~Q. Cantar els 2 vers~~
la primera amb la doble exposició
primera amb melodia
d'un breu membre melòdic
i assol, diferent de la doble
melodia del refrany
refrany, i la segona

arribar al cor
de la canço³ popular.

Entenqui 's he', no
~~volem~~ suposar
que d'aquest cant
i altres consemblants
es deriven directament
la canço³. En primer
lloc el Cant de la
Resurrecció de Crist.
fou compost ajustant-se

De la qual diu el
poeta per boca d'Oliuà:

Qui passarà per sota
aqueixa arcada

hi podrà dir que, en l'interin,
Sagrada,

lo món, lo temps i
eternitat ha vist,

així tampoc no han-
rien pogut trobar un
pòrtic més adient per a

1
Cant Ripoll

Dixi' com hom
no pot somniar una
portada ^{miller} per entrada,
al temple sant ~~veia~~
més ~~de~~ apropiada
q. la meravellosa
portada del
monestir de Ripoll,

la seva modalitat,
i així el seu
record presidirà
a l'examen de
la formació
de la melodia
& geminament

popular evidentment
aparentada amb aqu

aquest art ~~representativa~~
moltes vegades centenari:

humà mortal es destina-
rat de la mort. »

Escalten ara
el cant; ultra
l'adeltament
que us proporcionarà,
ja que té una
preser immarcescible,
us serà profitós
~~enc~~ sense arribar a analitzar-lo,
adollar-vos del
seu moviment i de

Mas, recobre
un momento se fue al
terreno pedagógico, que
el señor Boladeres toda
creación ~~original~~ de ob
precisamente, de un « Es
en la utilidad de éste
no antes de acometer la ve
de Luna ». La Sonata se
desde el punto de vista
y, vencido anticipadam
material, nada le impe
ción espiritual. El « Es
rimental, un vasto esta
que saber agradecer al

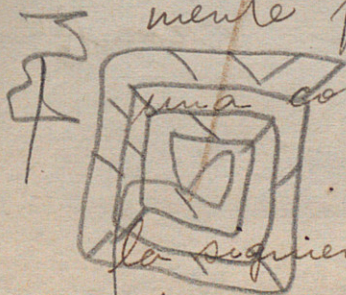
El text llatí
ve a dir : « El fred
hivernal cedeix da-
vant del temps
d'estiu, ~~hivernal~~ »

unos la equidad, que por (8
traste. Si nos colocamos en el
indudablemente es el que pisa
vez que no se trata de una
jetivo puramente artístico sino,
tudio», habremos de convenir
como trabajo previo del alum-
sión beethoveniana del «Claro
rá después para él un juego
de la técnica pianística
rente este «handicap»
edirá la más pura delecta-
tudio» es un campo espe-
dio de entrenamiento y hay
señor Boladeres el sacrificio

que la seva finesa no
desdii de la finesa
de ~~per~~ moltes cançons
del Rei Sarri a

que la seva estructura
de vidai les quals
s'anticipa cronolò-
gicament.

Aceptemos, p
obra de primicias ; más
con ella. Descubriremo
da en esos apuntes ve
con la ~~la~~ máxima des
didos de todo compro
tructural ; y reconocer
rismo , que dan varie
inesperado ; y un juego
mente pianísticas que
una constante alerta.

A guisa de p
la siguiente noticia que
número de « Le Ménest

~~He~~ reproduce mossen
Anglés en el seu
estudi preliminar
de l'obra monumental

~~de~~ "El Còdex de
Música Musical de
Las Huelgas". Es
un cant per la
Resurrecció del Crist,
d'un mossèn Anglés

ques, tal como es esta (12
sosegados, familiaricímomo
~~memos~~ una intención agu-
rtidos en los pentágramas
neocupación, ~~apenas~~ despen-
iso melódico, tonal ~~ultra~~
nos una fantasía, un humo-
dad al rasgo fugaz siempre
de sonoridades específica-
mantendrá al oyente en

olofón me place traducir
leo en uno de los últimos
tel » de Paris, la cual servirá

aquella cant ^{devia} ~~braspas~~

~~sabre~~ les tanques

del monastir i ~~era~~
~~escoltat amb punició~~
~~era repetit en llavis~~

del poble. Es de

Ripoll una delitosa
cantilena, que hegué

~~segons tota~~ ~~probabilitat~~

de popularitzar-se

(² trasladadas al
(~~por~~ castellano, portugués,
francés, italiano, inglés
y alemán) ~~Basco~~
~~Basco~~

(~~En~~ estas dos palabras)
~~¿por qué no también~~
~~en vasco, húngaro, y~~
~~checo? Ahí la~~
~~primera plana de~~
~~solfas, ~~esta~~ avalada~~
~~que va~~
~~por un enigmático~~
~~«dactilograma» y~~

porani del gran abat,
(² autor d'un Breviari
de Musica)

(matemàtic, poeta, escriptor
i músic) Més, quan
rajava ~~amb~~ inspiració
la melodia, i
~~i per damunt les~~
~~tot i no trencar les~~
regles rigoroses, s'en
lairava inspirada
per damunt d'elles,

veo repartidas entre
los dos pentagramas
con clave de sol y
clave de fa una ~~misma~~
~~sucesión~~ de notas
redondas, ~~en~~ al parecer
inconexas, sin ^{hilación} ~~partido~~
melódico o cuando
menos ~~parece~~ sentido
q. ~~distintos~~ desentendiéndose
de lo q. ~~se trata~~

Capítol IV de l'obra
^{copiosa}
~~monumental~~ de mossen
Jifí Anglés no fa

gairé apareguda ~~del~~
La Minis a Catalunya a fins al segle XIII >>, i
se us obriren perspectives

insospitades. Aquesta
escola, com totes les escoles
musicals medievals, degué
tenir una forta baseament
teòrica, com ho dona
a entendre l'existència
d'un monjo Oliva, ^(homònim i) conteny

Volución de la pedagogía popular. >>
No son elogios hechos a
la Cifera, sino motivados
por un examen detenido
de la obra. Mas todavía:

rencia, como hemos visto (13)
ocurrido en España.

Si de l'escola
poètica ~~de~~ han fet
en aquests últims
temps els investigadors
interessants estudis,
els musicòlegs començen
a descobrir
l'escola musical
ripollenca. Llegiu el

Era ~~man~~ inevitable,
fatal, que coincidiese
con ellas al dar los
primeros pasos en
su carrera de
compositor. (895)
(George)
Son cosas que se
mascan — perdonad, —
en el ambiente.

Después el novel

Temps els investigadors
han fet interessants
estudis sobre M³ (escola
poètica) de Ripoll
(2 que es desenvolupa
paral·lelament a ~~la seva~~ ^{la seva})
pot afirmar
conjecturar l'exis-
tència d'una ~~alt~~
(^{una} escola musical),
i tan dades que
permeten ~~semblant~~
afirmació. Llegir el

precisamente pruebas
 patia por lo que me
 en materia de arte
 en su Deberia glorifica
 granados tuvo la vi

~~Tecale el turno
 a la reciente publicación
 de Guillermo de Rodenas
 de quien acabo recordando
 mis lectores tiene ocasión
 (de ponderar) (ver algunos
 que se ven)~~

i Bisbe d' Ausona »,
que forma part del
volum IV ~~de~~ de
« Els Sants de Catalunya »
p. 21

Com devia ressonar
en el cor del poble
(²el jubilant cant al-le-
luia-tic!) ~~El~~ (¹el ' Himne
angèlic i) ~~Ultra el cant~~
~~litúrgic florit de, bona hora~~
~~De aquests ultra~~
a Ripoll

Fortunio, L'Amour

La música de Messiaen
esquisit, almodosam
de mà mestra; clou
tradició francesa de
(de la) qual represento
passat, Aubert és el

André M
de lo que Augue
Nians. 55
y procede a la lectura
dura de Beethoven para
la Sonata de Clara de
tute "Estudio sobre
quintitas" 55. Los ahora el
tiempo) para el Método de piano

en tingué molta
per a tots els
estaments de la
naixent societat.

Més deiseu que
ens en parli amb
la prosa elegantíssima
mossèn Clorenc Ribes,

que en fa memòria
en ~~la~~ la biografia
d'«Oliva, Abat de

Ripoll i de Cuiçà.

práctica y depende
la modernidad >7;

Con
que estos y otros

exergos

En la portada interior

declarada las intervenciones

de las breves piezas

aproximadas y forman

la colección. ~~Estas~~

msa

estatut per tal
que el poble n' hagués
més goig i esponjament
de cor. En referir
a un privilegi singular,
(² que sens dubte ~~estigués~~ ^{estigués})
~~era~~ (¹ l'importància del
qual tal negada avui
no capiran els que viken
allunyats de la pràctica
litúrgica quotidiana, però)

~~Aliso~~ ~~rojo~~

Day una primera ojeada
a la música y, muy escanda-
lizado, ~~ella~~ sólo me
parece descubrir allí (e desconmutadas)
(muñecas grotescas, caricatures).

Una vez más,
hago un esfuerzo por
tanto para recuperar la
equidad y volví a
perder.

tenim record
de com el
cant litúrgic

en certa ocasió,
a començ del segle XI,

~~WAAAAA~~

trencà
oportunitat,

~~WAAAAA~~

en una diada

determinada ~~WAAAAA~~

~~WAAAAA~~ co que estava
severament

monjes, és cosa
indulitable, i
aixó prova l'interès

q. pel mateix
sentia. *Ripoll*

~~tenia~~

~~record~~

~~següent~~ de

Dels primers
temps de Ripoll

Es sobre el qual tindrem
~~de recordar~~
ocasió d'insistir en
el curs d'aquestes
conferències a
proposit de les
nres velles cançons
catalanes.

Que el poble
s'inspire, incons-
cientment si es
val, en el cant dels

for
~~da~~ certament
un cant popular,
a Ripoll, com
arreu del món,
~~de~~ les melodies liturgiques
fora inspirador
del cant del
poble, fet
comprobat, i que
trindres a l'interior

monestir i la ~~constant~~
pràctica constant de la
vida benedictina, fou
un fogar de cantúries
en lloança a Déu.

Si el cant de la commu-
nitat, no ~~pot ser~~
Amb tots els refina-
ments senyorials de
l'art gregorià, no

al marge de l'històricitat
(proposari Ripoll mateise
com a breu de la)

(estricta però amb
escasent Armonia
espiritual) ~~caso~~

~~La nostra cançó?~~

~~Ripoll~~

Ripoll, desde temps remots,
nel fet mateise de
la fundació del seu

el més pròxim amb les
grans figures episcopals
dels ~~del~~ ~~del~~ Murgades
i ~~del~~ ~~del~~ Torraf; Bages,
oblidant per uns
dies les misèries
del Temps actual.

Més, com he dit
cal complir l'horrosa
comanda i ~~AAAA~~ treient profit
~~maximament~~
de la matèria amorç. sent, precisament
per entrar en matèria,

en aquesta vila Venerable
~~Memoranda~~ que
és la soca milenària
de la qual siseí la
brancada esponsorosa
de la nostra Catalunya,
lloc on m'estimaria
més ~~memorar~~ recordar
i reverenciar en silenci
el passat remot, àdhuc

que la meva col·laboradora,
artista de cor, donarà vida
i sentiment als exem-
ples q. il·lustraran
aquestes conferències
i farà oblidar les
meves deficiències.

Altre motiu
d'emoció és ~~el~~
~~veure~~ l' haver ~~de~~ d'alcantar la veu

, emoció dolument sentida,
~~el~~ ^{en primer terme} per un sentiment
molt sincer d' inhabilitat,
ja q. no és el mateix
~~poter~~ cantar una
cançó i sentir-la
profundament, que
explicar les seves virtuts
i comunicar el seu
escalף; sort tindre'
però, m'apresso a dir-ho,

Es amb vera emoció
que em disposo a complir
l'honrosa comanda que
em fou feta pels ^{DATA} ~~directors~~
directius d'Acció Social
Popular de parlar vos
i del Museu Folklòric
de Ripoll, ~~de parlar vos~~
~~en consonància amb~~ ^{del curs d'enguany}
~~entre~~ ~~del~~ ^{tema}: La Cultura
Popular i Les Tradicions.)
i d'il·lustrar amb ~~un~~ ^{un} capítol
~~un~~ capítol especial de
dedicat ~~conseguint~~ ^{conseguint} especialment
la cançó Popular Catalana.)

6 Modus ritmics medievals

LLEGAT

VICENÇ MA. DE GIBERT

1765
(A. p. 348)

Rissman. Lex. p. 651

I Trocheu - U . . . | . . . | etc

I I

II Iambic U - . . . | . . . | etc

V I

III Dactylic - U U U . . . | . . . | etc

IV Anapest U U - . . . | . . . | etc

V Espondien - - . . . | . . . | etc

VI Tribrach U U U . . . | . . . | etc

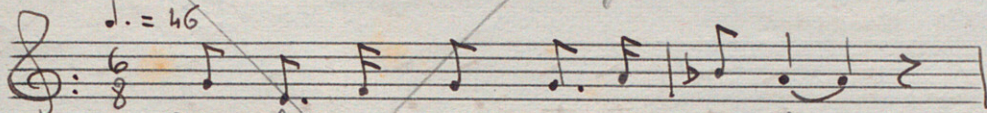

Melodia aplicada a D^a Arlona [M, 222]

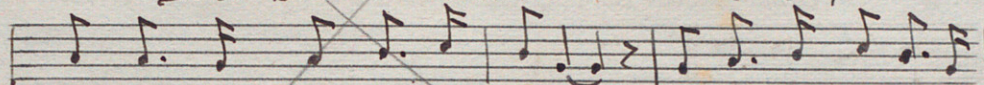
Analogia amb Pedernera
(Analega Drum n. 222)

I Silvana

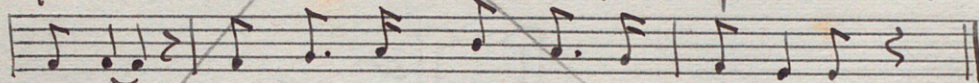
♩. = 46

Si en bro-da-va un an-ti-cue-lo,

que e-lla molt bé en sa-li-a; son pa-re se la mi-

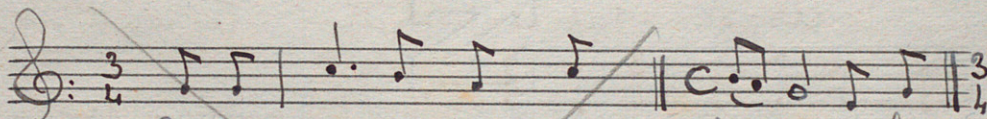

na-va, que al-tre mi-nall no te-ri-a.

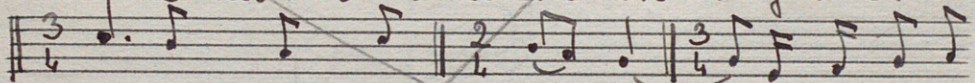
(Gallardo-Mahen)

n.º 221/1932-33

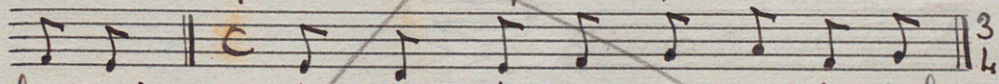
II Fill del rei enamorat de sa germana

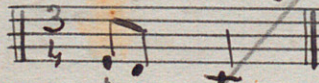
El rei mo-ro tie-ne un hi-jo más her-

mo-so que u-na pla-ta, i a l'e-dat de

los quin-ze a-ños s'e-na-mo-ra de su her-

ma-na.

(Tomás-Bouell)

La farfeta a (1926)

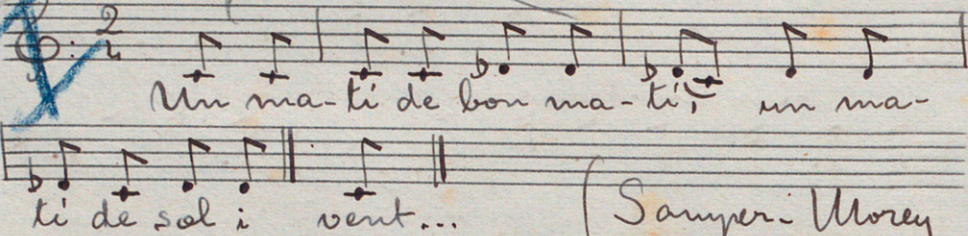
Analogia amb el vers
de fil, p. 39, pero acaba formula
descendent natural, a la don-

III. La porqueriola

transcrit per
Sampere:

Si
moderat

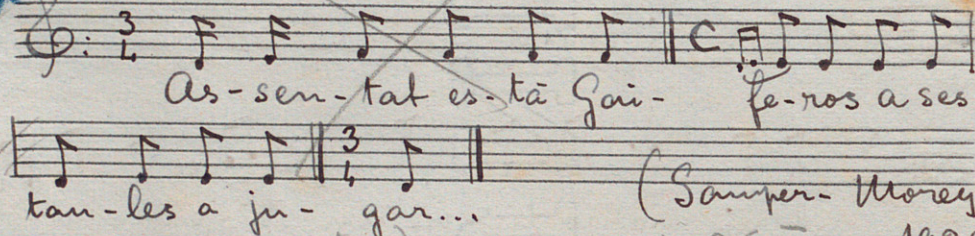

(Sampere-Morey

1928)

IV. Don Gaiferos

IV
Moderat

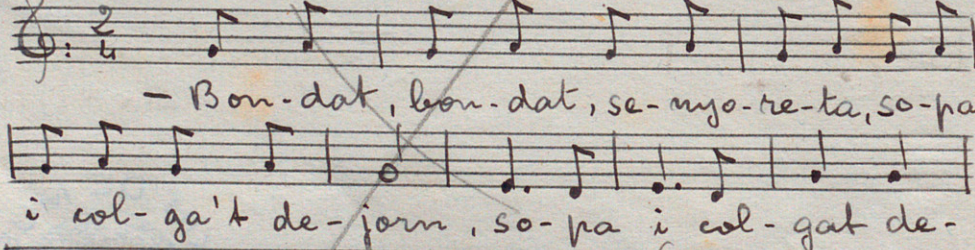

(Sampere-Morey,

n.º 265 1928)

V. Don Francisco

V
Animat

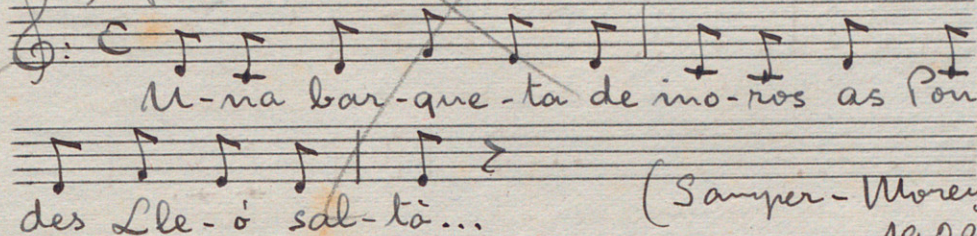
(Sampere-Ferrà,

n.º 401 1924

jorn.

VI. Les dues germanes captives

Alegre

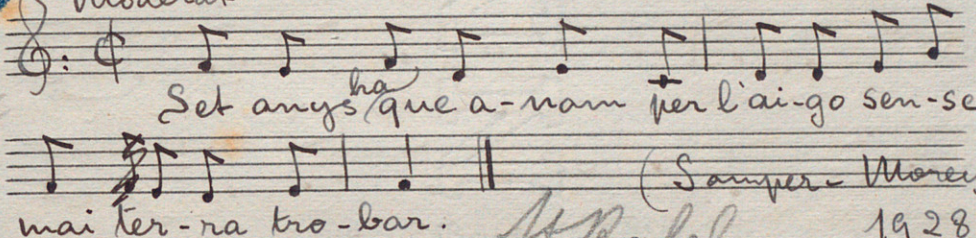
(Sanyer-Morey

1928)

no 206

VII. La carta de navegar

Moderat

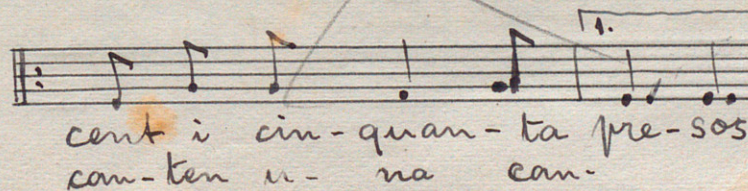
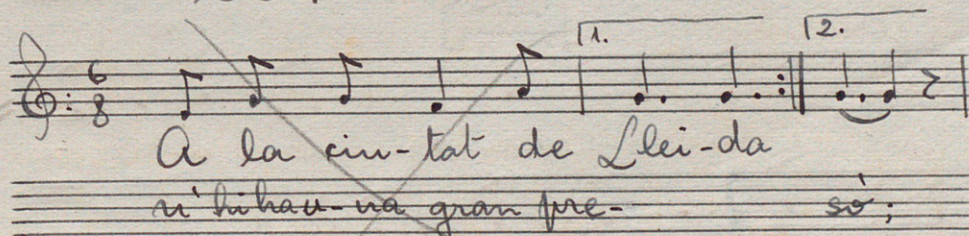

(Sanyer-Morey

1928)

A Rafael
a Eirena

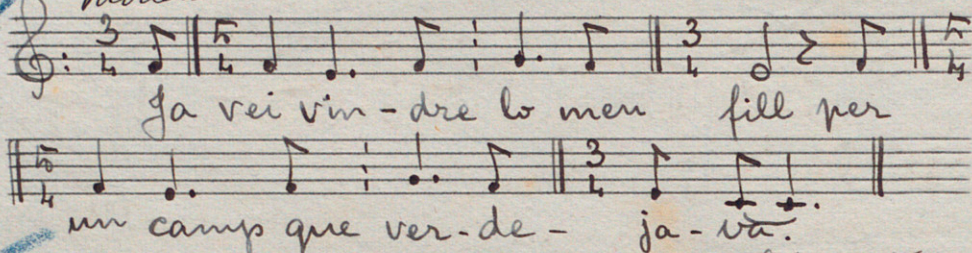
VIII. La presó de Lleida

1. 2.
1. 2.
Talleres -
co. llengües
Sali 1935

IX. Don Joan i don Ramon

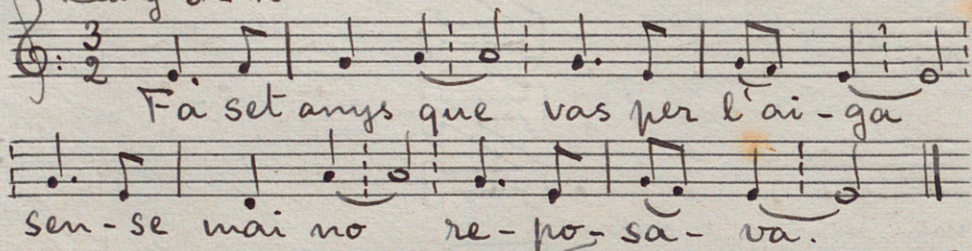
Moderat

(Jaquetti-Carles,
Ribagorça, 1931)

X. Don Lluís de Montalbà

Larg $\text{♩} = 48$

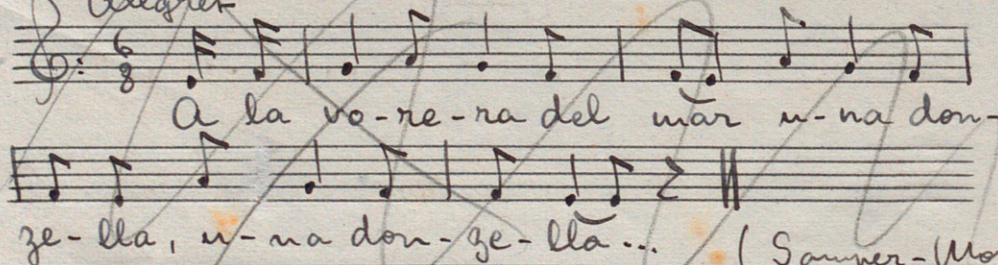
(Jaquetti-Porta,

quan la terminació Tragurà - Setcases

1933)

XI. El rei mariner

Alegret

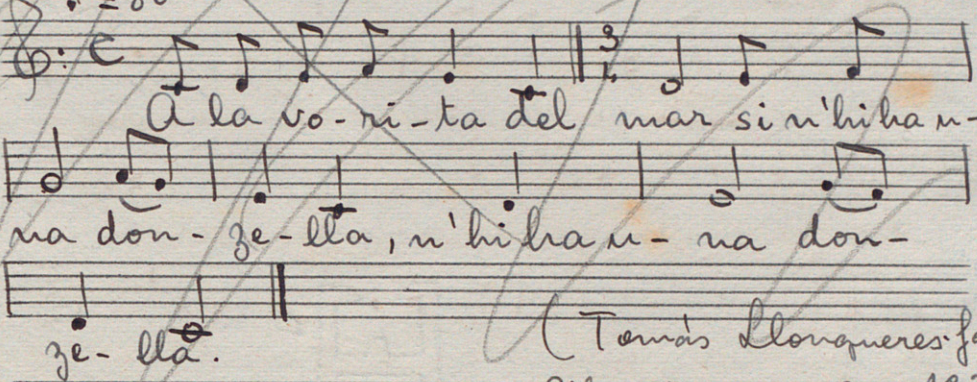

(Sampere-Morey
1925)

n.º 134

XII El rei mariner

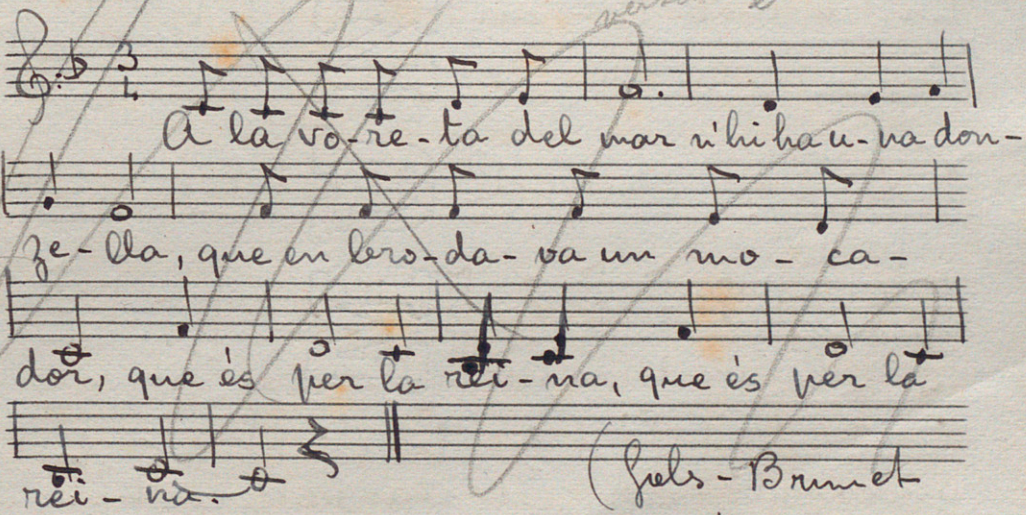
no ♩ = 80

(Tomàs Llongueres fals
Ribes, Cerdanya, Borriola 1935)

nº 348

XIII El rei mariner

(Jels-Brunet
Com. Tarragona)

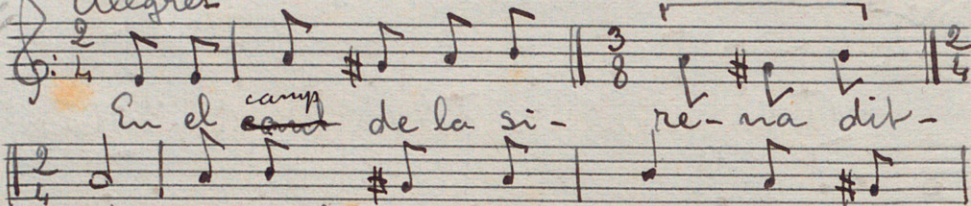
nº 31

(1932)

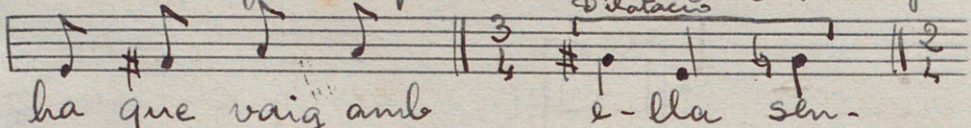
XIV. Don Lluís de Montalvá

Alegret

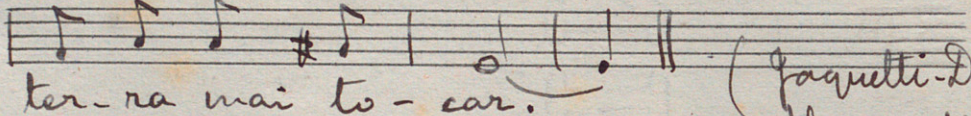
Contracció

res el que hi po-rà a-nar: set anys

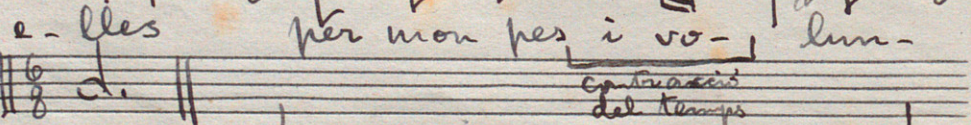
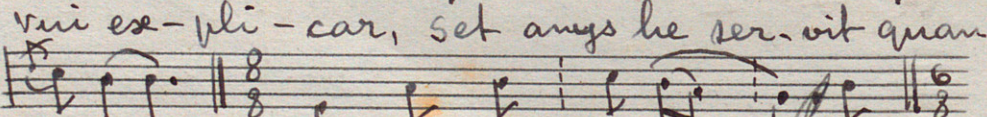
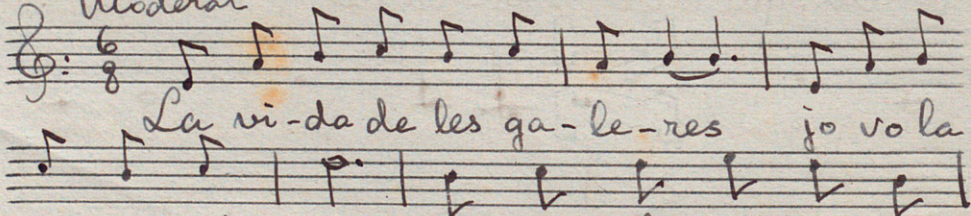
se ter-ra mai to-car, sen-se

(Jaquetti-D'Aoust
Verges, 1930)

XV Don Lluís de Montalvá

Moderal

dilatació del compàs. (Tomàs-Bonell
n.º 249 La Garrotxa
1926)

XVI. El conde Floris

Si *Moderat*

Pas-se-jant-me puer la ca- lle, la
li-ja del rei sus-pi- ra; son pa-re lies-
tà di-ent: - Hi-ja mi- a, què sus-
pi- ras?

(Tomàs Bonell
com. oletina 1925)

XVII. La mort de missenyora

No $\text{♩} = 100$

Què bus-ca lo ca-ba- lle-ro, què bus-
que us-te' por a- qui? - Bus-que
la me-va se-nyo-ra, ai de mi
Dios, fa set anys que no l'hai
vist, ai Dios de mi.

Tomàs An-
des
com. elidatanes,
1930

VII

XVIII. La porqueroia

Si $\text{♩} = 112$

Don Fran-cis-co s'és ca-sa-da,
la fi-lla del ca-va-ller, pat-ge-ro-
le-ta, la fi-lla del ca-va-
ller, pat-ge-ro-le; (Jaquetti-D'Aoush
(baixar un to
i no necessita cap accident) Ribagorça, 1929)
n.º 694

XIX La mort de missenyora

M *Mo* Moderat $\text{♩} = 58$ *Recitat tres notes*

Un di-a de bro-ma bai-xa caba-
lle-ro n'en-con-trí. - Don-de
vas tu, ca-ba-lle-ro, on-de
vin-re el ca-ba-lle-ro, sem-pre
vas tan de-ma-ti? (Jaquetti Porta
Setcases
(n.º 25) 1933)

~~XX~~ La vidua o la sortida a missa

$\text{♩} = 104$ Moderat

Si

Co-nec u-na da-ma, fi-lla de Se-
vi-lla, men-tre n'és par-te-ra
'l sen ma-rit mo-ri-a. Je no
dor-mo, no, ni es-tie a-dor-mi-da,
jo no puc dor-mir que el ma-
rit no hi si-a

(fallards - Walhen)
1936-33

Mo ~~XXI~~ La preso de Lleida

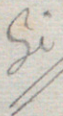
Pamat $\text{♩} = 42$

52 *menor per*

N'hi ha tren-ta tres pre-sos tots
din-tre la pre-so, tots din-tre la pre-so, iells
can-ten i s'a-le-gren can-tant-ne u-na can-ço.

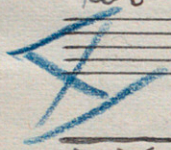
Jaquetti - D'Aud
Verges, 1930

XXII. La cantosa pelegrina

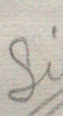
Si **Allegro** - $\text{♩} = 76$

8 - Ves - te'n pel camp sem -
brant, sem-bra-ràs sal i fa - ri - na; si
sal i fa - ri - na naix, Don Tur-quin jo
tor-na-ri-a.

Mo hi ha més text (Jaquellí - Carles
Sen d' Urgell, 1925)
n.º 488

XXIII. Don Gaifero

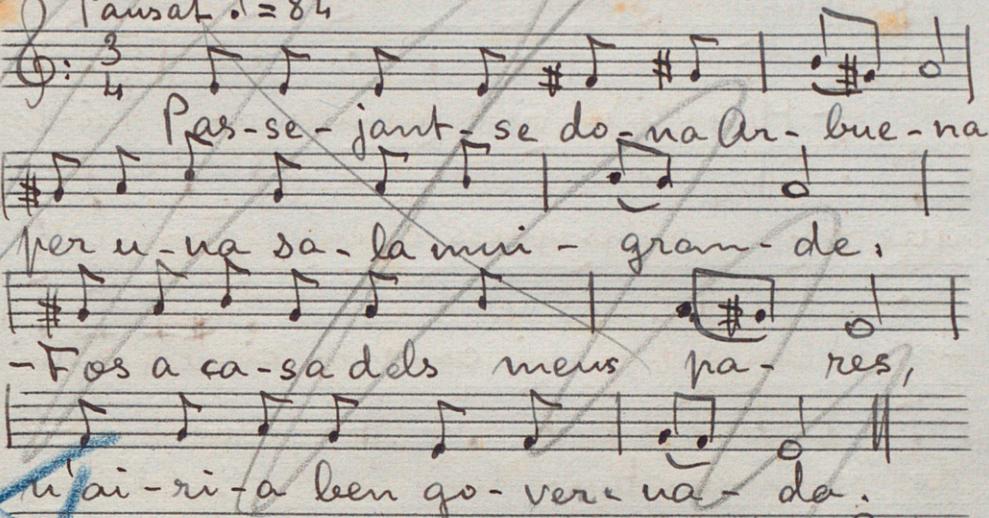
Si **Pausat** $\text{♩} = 96$

Pas-se-jant-se don Sai-fe-ro
per una sa-la mui gran, n'es-ta
va ju-gant a cat-xo amb les
car-tes a les mans.

(Jaquellí - Porta
Selva 1933)

XXIV. Dona Arbona

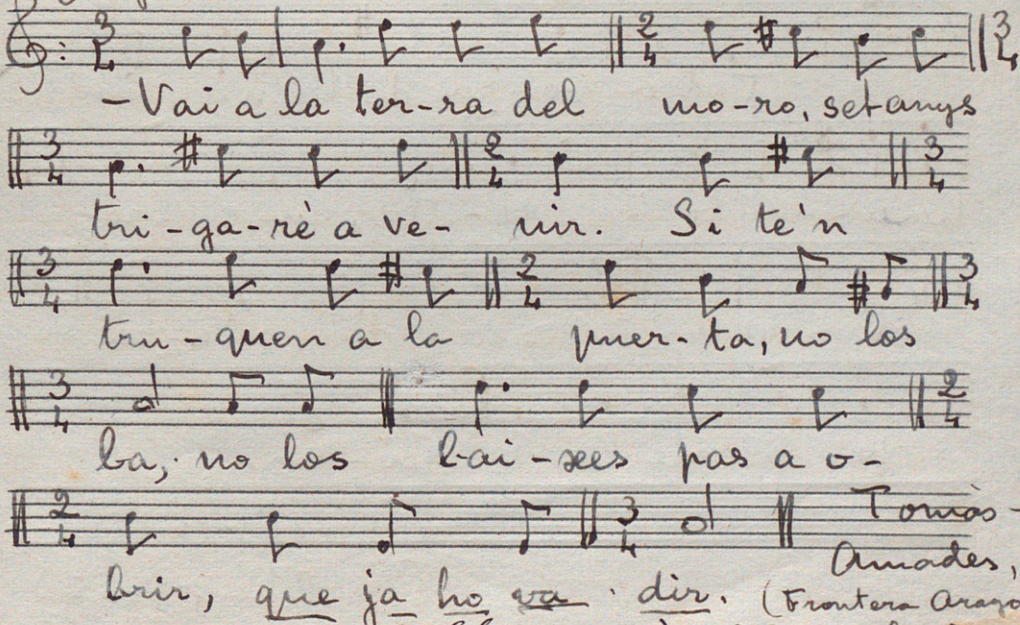
Pausat. $\text{♩} = 84$

 Pas-se-jant-se do-na Ar-bue-na
 per u-na sa-la miu-gran-de:
 -Fos a ca-sa dels meus pa-res,
 n'ai-ri-a ben go-ver-na-da.

(Jaquellí - Porta
 La mala muller Tragurà - Setcases 1933)
 (An = 4/5)

XXV. Sant Francisco

Alegret

 -Vai a la ter-ra del mo-ro, set anys
 tri-ga-rè a ve-nir. Si te'n
 tru-quen a la puer-ta, no los
 ba, no los bai-xes pas a o-
 brir, que ja ho va dir.

(Tomàs - Amades,
 (Frontera Aragó,
 (Stalcolomacqueralt) 1932 Segre, Jerniques

XXVI Tornada del marit i muller fidel

Allegretto i trist $\text{♩} = 52$

Mo
 - Han-ri'u vist lo meu mar-ri-do,
 que set anys que s'is en Fran-ça?
 - Jo l'hai vist i co-no-ci-do, co-mi-
 do' la se-va tan-ça.

(Jaquette - Carlo,
 Sen d' Urgell
 (n.º 195) 1925)

XXVII. Blancaflor

$\text{♩} = 126$

Si
 Tot a vo-ra de la mar, si n'hi
 ha u-na don-ze-lla, que en bro-
 da-va un mo-ca-dor, n'e-ra
 pel fill de la rei-na.

(Tornas - Blanqueres Juli)
 Riles, 1935)
 n.º 22, anterior a 333

Don fuiferos
6 procedimientos afeir
4 versos.

n^o

VII

XVIII

Joan Sala
Tanda VII n.º 113
1932 Pireol
Margarida de Castellón, 70 anys
n.º i. v. de 5 anys a Barcelona
Apreca ja

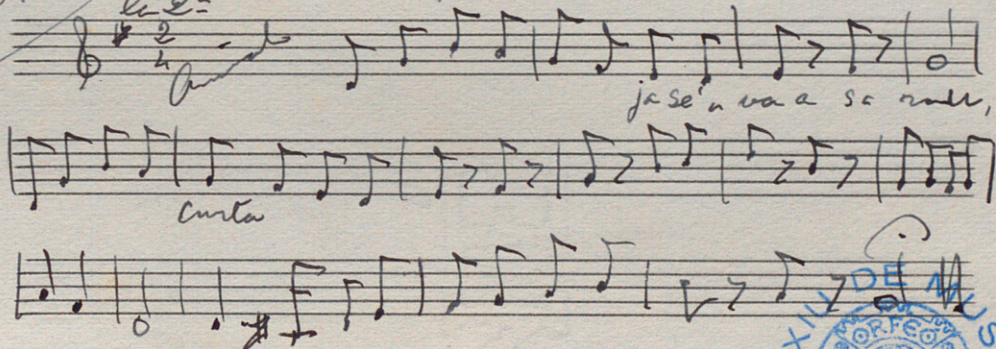
LLEGAT
VICENÇ MA. DE GIBERT

L'avi Pelacanyes

Com una sola cançó de la Rodoreda

"Avui i demà" i "L'avi Pelan"

Com es transformen la melodia

La nina encantada

N

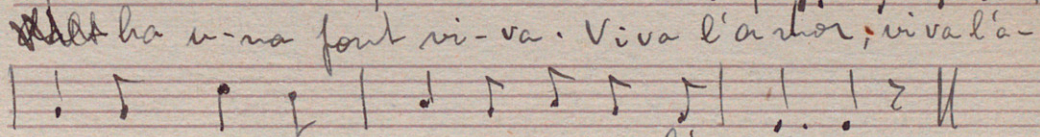
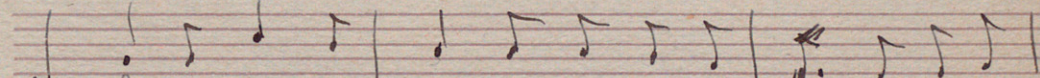
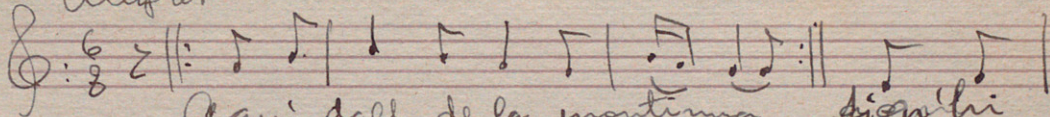
Mila

1241913B

J. Sala
Fin, 245

La rima
(cerva) encantada

Allegretto

Tomàs - Rovell
olot 1925

La vinya encantada

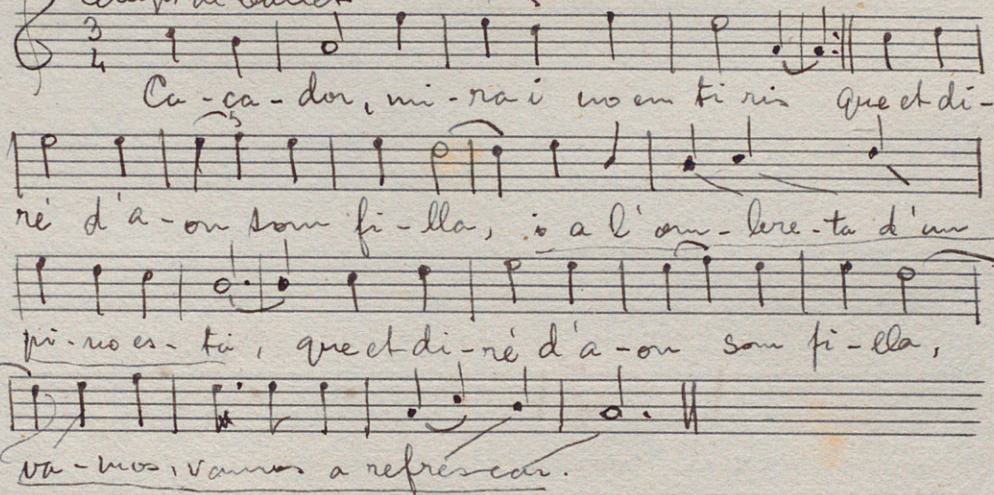
Alegre

A - qui alt es - ta mon - ti - na si n'hi
ha u - na font vi - va, vi - va l' a - mor i a la
pomera de una vi - no es - ta, a - nem'hi to - dos a
re - fres - car.

Torres-Bonell
Oct 1925
n.º 399

La uina encantada

Tempo de ballet

1.772

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

I l)

Donada la seva curta
extensió podem escaotar
el romanç complet

17
J. Dalmau

~~El~~ sense més comentaris,
~~ara~~ serveix
amb nosaltres fins
demà l'impressió
d'aquesta petita
joia del cançonier
català.

Si la tonada és
delitosa, no ho és menys
el text que, per un
cas excepcional, con-
dena ~~primeira~~ la narració
en poques estrofes, ~~interrumpint~~
indicant solament
~~part del drama de~~
l'episodi
~~moment~~ dramàtic
i el fet de desenllaç.
La darrera estrofa
és una troballa d'expressió
poètica.

cantaire volgués recitar
el seu romanç
recto tondo; (Don Juan
un sol exemple. És el
romanc, ~~Don Juan~~
de « Don Dalman »
o « L'infant i la dida »;
la tonada ens és
vinguda de la
Riera del Segre,

~~77~~ ~~77~~ ~~77~~ ~~77~~
Don Dalman

requiem
el test
cancó
cristian tota

¹⁷⁴ després floreix la
melodia, però sempre
amb tendència a buscar
el seu repòs en la
nota primera de
recitació, que de
fet ~~marcadament~~
és el ~~seu~~ punt de
gravetat de tot
el moviment. *J*

Mallorca i La Mort de
Missenyora, ~~l'intent~~
el fragment recitat
era format amb l'alter-
nativa de 2 o 3 notes.

Aquí ~~el~~ es comença
amb la repetició d'una
sola nota ~~de~~
davant les sil·labes

del primer vers. ~~Però~~
Hi ha ^{menys impaciència que en els}
~~versos~~ ^{exemples} ~~susdits~~; el

cantaire voldrà recitar el
seu romanç recto tono;

Amb la combinació
d'aquests ritmes la
tonada ~~no~~ és un poc
més allargada que les
precedents

~~L'aplicació
exclusiva dels ritmes
esmentats indubtablement
dona fermesa a la melodia,
 ~~però a la llarga~~
~~pot fatigar.~~~~

Terminarem la sessió
d'avui amb un exemple de melodia
dotada de molt més gran flexibilitat.
~~No hi ha subjecció a patrons~~

L'aplicació exclusiva dels ritmes esmentats dona ~~una~~ realment fermesa a la melodia, però és una fermesa rígida i a la llarga pot fatigar.

Passava Dª Arbuena
por una sala muy grande
- Fos a casa dels meus pares
u 'airia ben governada
Del meu pare i la meu mare
i an' aquí u 'hauré d'avor
d'un criat i una criada.
Totes aquestes raons
sen sogra es escoltava
- Ves-hi, ves-hi Dª Arbuena
Ves a casa dels teus pares,
quan d'aloun viadrà
promte li dire' q. hi vagi.

Jaq. Porta 1933, 2011a Traguini

En altres ~~casos~~
~~recitacions~~ melodies
és introduït el
ritme ~~de~~ iàmbic
alternat amb el
trocaic; trobem
aquesta alternativa
de la vers en l'interès,
sant «Canço de

nores 57 d'Osil; observarem

16 ~~16~~ ~~17~~ ~~18~~ ~~19~~
(Canço de nores)

q. abans de ^{termina}
la melodia, ^{apareix}
per excepció,
un ritme tril·lrat

~~determinats, sinó
~~una~~ ~~p. sola~~
que saps empendre
la volada~~

Correspon al tipu, que
ja hem anegalat: comenc
de recitació i derivació
melòdica, però amb una
diferenciació que es copia
desseguida. En els exemples
vistos q. hem vist de
La Mala muller, La dama de

Troqueus però amb
l' 'introduccio' d' un
ritme tribrac, que
es ^dsisé dels modes
pitonics medievals,
és a dir ^{un} ~~el~~ grup
de tres notes de ^{la}
valor igual

15

~~15~~ ~~16~~
S. Jaume

181
131
341
A. M.

També ~~AM~~ es

Llinita arbo

Tampoc ultra-

passa ~~el límit~~ de
l'ambient

quarta, de la sensible a

la Tercera major, el

romanc, del Romen

falsament acurat,

procedent de la seu d'Ugell

i està aixinmateix en

~~XXXX~~ 13
Helo Helo

Un timbre de romane
 dintre l'ambit de quarta,³
 molt extes) es el següent,
 en ritme trocàic, que
 estat recollit
 ha estat a Pont
 de Suert aplicat a
 unes Corrandes:

~~XXXX~~ 14
Corrandes

d'altres ritmes ~~menys~~

~~els~~ més artificiosos.

~~De~~ El romanc₃, ja
citat, Tres cortes amara d rey,

procedeix per volers iguals
com els catalans que

~~Tres cortes~~
~~amara d~~
~~rey~~

19 X ~~19~~ 12
Tres cortes

ben vist
anteriorment

Un altre romanc₄, també

citat, Helo belo per do viene
reproduceix

~~adapta~~ invariablement

~~el ritme~~ ~~tr~~ el troquen:

(¹no sabem si encara
les trobaríem en la
resta de la península,
car no coneixem ~~tot~~
ⁿⁱ ~~sinó~~ una ^{petita} part
del tresor romànesco
musical que s' ha
 pogut aplegar ^(fora de Catalunya) i que
està pendent d' una
publicació magna
que sembla ajornada
sine die. En tot cas)

rítmica deliberada
feta per santaires
més instruits.

Ambdues
formes han perdurat
fins ara en la nostra
cançonística; (3) d'una
i altra ^{manera} ~~en~~ (2) ~~tenim~~ ~~most~~
~~de~~ ~~per~~ ~~mostre~~ (4) ~~en~~
l'exemplificació de
salinas reproduïda
(per Pedrell al costat)

medieval, el trocàic.

No sabem si amb ^{alg} ~~alg~~
maneres de recitar,
es a dir amb valors
iguals i amb valors
desiguals, es crearen
simultàniament; tal
vegada la primera
manera fou ^{en un principi} més popular
q. la segona, i aquesta
fou ~~la~~ una aplicació

~~tres notes. A diferència
Distingint-se.
dels recitats anteriors,
tenim aquí una~~

alternativa de valors :
constant

Valor llarg i valor breu.
Recordem - ho :

M { cant ~~11~~
5 compassos

Es propiament l'apli-
cació al romanç
del primer, i més difundit,
dels sis modes rítmics

9. en els primers exemples
presentats era formada
per valors iguals, l'heu
vista en ~~els~~ ~~llocs~~

el romanç de La

mort de missenyora,
9. acabem d'escoltar
oferint una

Sense donar-nos^{en} ^{el}
compte, hem arribat
a establir un estat
melòdic derivat de la
recitació primera, l'ín-
terès del qual no
parau solament en
la ~~##~~ varietat d'ele-
vació de les notes,
sinó també en la
diferenciació de durada.
La mateixa recitació

Es més recitada
versió de lla
mort de missenyora x),
recollida a Setcases;

(també amb un recitat
comença) hi ha un llarg atur,
de 3 notes, com si el cantaire cerqués
trocar la monòtonia; ~~un~~ ^{un} ~~superiorada~~
ment ~~brolla~~ ^{brolla} una
brolla

formosa terminació
melòdica, que és
repetida ^{gratament} ~~per~~ ^{en}
en aplicar - De al ~~vers~~
refranys de dos

Versos. Ha

✱ ✱ ✱ ✱ ✱
(mort missenyora)

qui endevinarà la
lletra que li és aplicada
correntment a les Illes?

h^o ~~XXXX~~ 19
D. Arago
letra 10

Melòdicament, aquesta
dama mallorquina que
s'és ben lluny de la
nostra Dama d'Aragó
d'inefable bellesa!

ment, can tot seguint
sense ~~passar~~ trobar
un expandiment melòdic.

~~XX~~: 7 10

la la la
Dana Aragó

~~Qui en de~~

~~El~~ En el següent
timbre, molt catís a les
balears, la recitació
s'exaspera donant
voltes dintre el cercle
~~reduïssin~~ tancat
de les tres notes, i
quan ~~el~~ ne pot
eixir ~~tot~~ troba
entornar pujant
un gran més a-

Walt i després d'un
lren tetubeig damunt
altres dues notes, la mediant
i la supertònica, s'arriba
ràpidament a la conclusió
amb el salt descendent
de fa , de dominant
a tònica

~~#C~~ ~~9~~ 9
Tercera part
La mala muller

Li, com hen
dit, ^{les} semblants recitacions
^{mes} primitives ~~perduran~~
en son zelosament
conservades per certs
cantaires, ~~ella~~ aviat
no obstant degue' desvetllar-se
l'afany ~~de~~ de ~~de~~ ^{trobar} un millor
~~de~~ sentit melòdic.

En algunes cançons,
ben curioses,
~~ben curioses~~, hi ha

Fenint en compte
aquesta nota
tornica de partida,
~~da~~ se' un àmbit
de sexta major
la recitació d'iba,
gorgana de
5

La filla del
Carnesi

[8]

†
J. M. J.

sa núm. *A* de la calle *Pasaje San José* nº *1^a*

Propiedad de D.ª Margarita Martí de Carreras

Recibí de *Dr. Vicente M^{de} Ribert* la cantidad
de *cientos noventa* pesetas cénts., por el alqui-
ler de *un mes* de dicha *casa* que finirá el
día *30* de *junio* de 19 *H.*

Barcelona, *1* de *junio* de 19 *H.*

J. Gumbau

con *190* Ptas. cénts.

~~XXXX 1914 1915~~

~~Harvey Samp. Morey 1915~~

Confesino Pastora
Samp. - Morey $n = 202$

Palderita

Jay. Dia. 1930, $n = 68$

(o he f Maiden

Festa Carpent 11 $n = 7302$)

o Samp. - Morey 1930 $n = 302$
[$n = 243$

Samp. Perre 1924, $n = 15$.

Samp. Morey 1928, $n = 224$

Samp. Morey 1926

$n = 82$ Relu d'on?

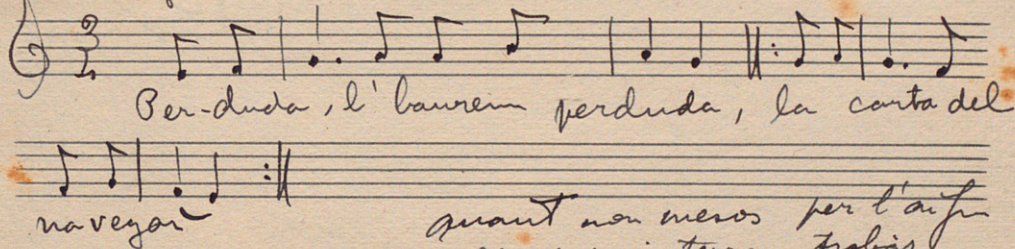
Lornada d' Tranco?

~~XXXX 1914 1915~~

Samp. Mar. Ferrer
1928
n.º 472

La carta de navegar

Alegre

quant non mesos per l'air
sense mai terra trobar.

Pedrell Arc I, n.º 40 aplicat amb síb
a La Porqueirola

Abunden les recitacions
d'un tipus semblant,
(en algunes recitacions es
dilatava~~nt~~ un poc

l'àmbit, per exemple,
partint ~~de~~ de la
fònica en bloc de
la mediant, és a dir
d'una tercera inferior.)

(¹ recordem entre elles, dintre
l'àmbit de 5ª disminuint
la ben coneguda de Don Joan
i Don Ramon, que es el punt
de partida de la magnífica
glossa coral d'aquest romanç escrita
per Pedrell)

En la ~~obra~~ buste
de «Músicos Castellonenses»
el ~~ca~~ de la ~~mta~~ de Valen don
Vicente Ripollés y Pérez

x destacase con notable
relieve

dintre l'ambient de 5^a,
~~entre~~ ^{supertón} a superdom.,
^(wallongui)
del romanç del ~~falderita~~
«L'Escriveta» o la
«Rei» ~~crasnovat~~ de
«l'infant i la dida filla del
sa filla» >5. «Carmen» >>

Don
Galman

7
falderita
Escriveta

En fi arriba a l'ata-
va el romanç de Valdovinos;

« Sospirasti, Valdovinos,
la cosa q. mas quería »

Arribant-se en aquest

últims romanços a
per raó de llur major extensió
una major flexibilitat
melòdica d'ànima

Podrien multiplicar

els exemples nostres:

trauen de ~~limitar-se~~ reduir-nos a un parell
de primer, ~~avant de passar~~ avant d'operar
Per ~~terminar~~ únicament la recitació

« Partese el moro Alicante
Víspera de san Cebrian »)

i. « Hílo, hílo, por do
viene
el moro por la calzada »)

En
Altres romances ~~de~~ ~~de~~

~~Al~~ l'ànulit s'esten

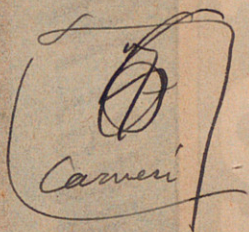
a la 6ª com ~~de~~ el

f. començen

« Que me queréis el caballero,
casada me soy,
marido tengo. »)

i. « Aquella morica
garrida,
sus amores dan pena a mi vida »)

Altra és la ben
coneguda de la
^{Isoriveta}
Filla del Carmesí :

Dintre l'àmbit de
se presenta Pedrell
de romances

~~Però~~ deixar
de presentar
un recitat
dintre l'àmbit de quarts ar-
xivissenc, sols vent ^{quarts}

notes repetides indefinida-
ment, que imposa
amb foga i
aquell interval
tuto.

que fou pedra
d'escàndol durant
molts segles i que els
teòrics musicals cali-
ficaren de «diabolus in
musica». La

Podria multi-
plicar els exemples
dintre l'àmbit de
 L_1^a ; però no
hi ha espai per
insistir. No vull
però

i termina en la
forma i insiste en
la tercera mayor.
Escolta el començ del
romanc de «La tornada
del marit i muller
infidel »; no cal
dir q. el mateix
textat pot aplicar-se
a altres romancos :

5
(Dramma)

Altra aquest
model, Mista Pedres

~~Presenta~~

~~Altra Mista~~

~~Altra~~

Aquesta

segons Aquest model,
es recolza en una impressió
menar; ~~Altra Mista~~ in-

Altra heus aquí
un altre model que
per l'impuls ens suggereix
un mode major,
tota vegada q. comença i

~~Part~~

Observarem que
el timbre que acaben
de veure aplicat a
La confessió
de la pastora

l'hem trobat amb
diferents textos roman-
esos amb aïllit de
2^a, pujant un senyor
~~part~~ alguna de les notes
repetides.

(²
Aquesta versió balcar
de La confessió de
la pastora, aplicable
~~tar~~ a altres lletres
romancesques.

L
Confessió pastora

9

~~model de recitació
primitiva; es més
aviat una excepció,
La recitació normal,
Molt supra un àmbit
de Tercera~~

(⁴ «Tan callando» i «Tres
cortes armara el reij,»
todas tres a una sazón

~~per àmbit de Tercera~~
major. Existeix també la
recitació dintre l'àmbit
de 3ª major, com en)

excelsa suava; remarquem
que també en aquest
romanc, les estrofes
s'encalceu sense un
moment de respir:

3
[Diferenc]

(3 Trobem l'ambit
de quarta, és a dir elevació
de la nota d'entonació
a la 4ª superior en els
romancos « Contemplando »)

inferior, el romance

« donde claros con amor
no podia reposar » i

« Traída está l'infanta,
bien así como quería »
que también vos aplicar-se
al romance « A cazar

va don Rodrigo, &c.
am. don Rodrigo de Lara »

Es rector dinte

aquest. gub. de 3 =

menor el romance

de Don Gaiferos, ~~da~~
también de Formentera,
procedente ~~de~~ con
la Parquerola que hem

en les recitacions litúrgiques,
en el tonus simplex
ferialis de la pregària
eclesiàstica. El ~~reciter~~
~~dintre l'àmbit de~~
~~El reciter dintre l'àmbit~~
Pedrell donar com a
exemples de cant dintre
l'àmbit de tercera menor,
és a dir la nota d'entonació
i les dues conjunts de
semita superior i un to

(260)
Sugerencias que conducen
por poco imaginativo que uno sea,
a la amplificación del
cuadro y aun a la
efusión lírica.

de Salinas era ~~predominant~~
predominant ~~de~~
el cant del romanç }
dintre l'àmbit de
segona o tercera, recita-
cio que, com observa
Pedrell, té el seu precedent

~~La~~ organista i teòric
Seu un ~~Don~~ de Salamanca,
De Musica Llibri
~~publicat~~
Septem, del qual Felip
Pedrell reproduïe
algunes mostres en el
Camerónero Musical
Popular Espanyal

seta el títol «Romanes
viejos». Aquest
exemplar donen testi-
moni q. en ~~l'època~~ l'època

model⁽²⁾ de recitació
(més primitiva) i es més
aviat una excepció.
Per a fer-nos càrrec
del ~~problema~~ de la recitació
corrent dels romances,
arreu de la península,
sinó ara al menys en temps passats,
ens bastarà consultar
l'exemplificació
musical del tractat
de Salinas, el famós

melòdiques ^{força} més avan-
çades que la recitació
primitiva, aquesta no
~~ha desaparegut~~ ha en
moltes contrades no
s'ha deixat supplantar.

La recitació
Més un patró
més

La recitació primi-
tiva no es redueix
a la ^(recitació amb la gola) inflexió de
senit no és l'únic

~~romances~~₃ fou sense
cap mena de dubte
una cosa deliberada,
formant un gènere
apart i convivia
amb melodies més
desenvolupades i florides.

A Catalunya, tot i
que ~~des~~ la majoria
de cançons romances-
ques tenen versions

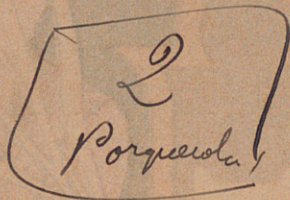
que és prolíxe; i d'aquesta
forma de declamació
en aquelles illes no en
diuen cantar sinó sim-
plement recitar, esta-
blint una diferència
essencial entre recitació,
aplicada exclusivament
als romances, i cant.

L'austeritat
musical en la recitació
dels romances, ~~del~~ ~~en~~
~~romances~~

Haurien remarcat que
no hi ha el més petit
atur ~~entre~~ en tota la
recitació; no hi ha distin-
ció entre estrofa i estrofa
poètica, car no hi ha
~~cap~~ ~~de~~ propiament

~~distinció~~. cantilena.
La ^{dona de} ~~caravana~~ que ^{el mestre sempre} va
~~cantar~~ recollir aquest
romanc recitava en a-
questa forma, com si
no volgués allargar
fora unida el text

maacions: « Viva l'amor »
o « Viva la rosa, viva
la rosa del roser ». Obser-
varem que aquesta
recitació pot aplicar-se
a altres temes roman-
~~ces~~. cscs.

~~Aquesta austeritat~~

Austeritat. Musi-
~~caben la recitació dels~~

font recollida amb
la lletra

Es una versió
impressionant de La
Porquerela, més impres-
sionant encara si se
ven en la memòria
altres versions ^{anals} del
matere romanes de
caràcter ben plaçible
i amb les estrofes
esmaltades per cada -

56
mena d'entonació
q. no arriba a ésser
cant (i ~~no~~ de fet no es comi-
cant) ^(la qual) difícil de des-
(És una cosa tal per la gent del poble)
crinre per qui no l'ha

sentida. Escolten un
exemple ~~un exemple~~
de recitació davant
una nota d'entonació

i el semitó superior;

prové de Formentera.

~~El~~ ~~recitació~~ ~~Agreista~~
recitació ~~HA~~ ~~se~~

actualment en algun
lloc retirat encara
hi ha una preferència
~~per~~ per la recitació
apenes entonada.

A Eivissa, segons ens
ha comunicat nostre
company a l'Obra
del Cançoner el mestre
Baltasar Jampier,
els romancos solen
declamar-se amb una

~~El~~ Dintre del camp
narratiu, en el qual
l'element líric i senti-
mental ^(només) es produeix
per escriure, ~~Per~~
la participació de
la melodia és una
gràcia que no tots
els narradors deuen
concedir. De fet, encara

Per l' Olera del Camcon
Popular de Catalunya

una comunicació
sobre Les melodies de
les cançons romances Jey

a Catalunya. Més

La limitació de la
nova recerca a
la persona i a l'í-
tem de la música
que es troba en totes les
diverses i és adreçat

4
Es possible que la
cançó lírica o senti-
mental ~~es~~ fos creada
de primer antuvi
amb una certa
escarença, tal vegada
recordant algun
model trobadoresc o
altre. Però on ~~havia~~
hem descobert ^{clarament} el punt
de partida, el mèlode
melòdic, és en la
branca de les cançons romanesques.

tot satisfactoria; ja
ho veurem oportunament amb algun ex-
mple. La formació
melòdica l'ha pegada
a estudiar ~~la~~ accentuant
~~En tot cas,~~
Pera Aquest punt de
partida, com en l'ex-
cercas, precisament, veig tenir
de melòdica, ~~de sang~~
l'armentosa ~~de~~
constatar. A aquest fet
~~Recerca~~ Quan en
(va esser encomenada)

Hi ha una

Molt probablement

~~elles~~ a que ~~elles~~ tonades

han passat ~~per~~ al llarg de

les centúries per
diferents estats, ~~elles~~

partint d'una versió

~~de la~~ forma pr-

més o menys

encara rudimentària,

~~fins~~ alans d'assolir

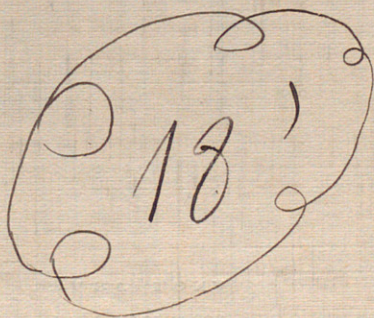
~~de~~ una forma del

produït per un
prodigi, Talment
com la deessa que
eixí en la plenitud
de la seva formosor
~~del~~ del si de les
ones marines. ~~Des~~

Però és una aparença³
enganyadora.

Vinquem ara
al nostre objecte
circoscrit, que és la
formació de la
melodia. Davant
la ^{bellesa i} perfecció de
moltes de les nostres
cançons, unisicalment
parlant, hom diria
meravellat que s'han

més o menys humils i
~~més o menys~~
instruïts, ^{de uns} ben dotats
de percepció i emotivitat
artística, ~~de~~ ^{els altres} ~~tan~~ ~~mateix~~
a les delicadeses i matiss-
cions de la música
i de la poesia.

que per un contrari
l'atribueixen a
la producció pura-
ment individual, &
~~Si~~ agirem amplement
la col·laboració ^{entre} dels
artistes transhumants,
inspirats aquests
molts cops en artistes
de major categoria,
i els ciutadans del poble,

de la creació del
cant popular: ~~la~~
~~foralera d'arrels~~
~~el'humant~~
de petits artistes
triumfants
seuse decantar - nos
^{del corat}
ni dels que volen
q. la canço ~~de~~ sigui
el producte exclusiu
~~del poble~~ de la
col·lectivitat popular
anònima ni dels

popular no és cosa
fàctura. ~~El~~

Fou un procés oral,
mancat per lo tant de
documentació escrita.

Sempre ~~serà en~~ ~~misteri~~
hi haurà ~~algun~~
~~de misteri~~ ~~en~~
molt d'incert,
propici a tesis i contra
tesis ans que tot
subiectives, en el fet

Els meus oients
tal vegada em reprotzaran
in retto una certa vaguetat,
un cert desordre. Em
justificaré dient que
només ~~he vola~~ m'he
proposat fer alguns
suggeriments. L'història
~~em~~ circumstanciada
dels orígens i desenvol-
upament de la canço

Saps q. aquest és el preu
^{amb el} qual ~~ella~~ ha de pagar
l'èxit i la glòria
que ambiciona. » ~~El~~

~~Ha~~ Din fascativament
en el Llibre de
Buen Amor :

Qualquier omne que lo
aya, si bien trabar
sopere,
puede más añadir e en-
mendar lo que
quisiere.

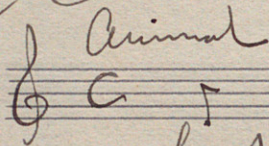
trobadors i jirutglars o
altu menys entre alguns
d'una i altra categoria,
— no cura de la
robusta personalitat
del seu art, i
quihela veure la ~~realitat~~
reduïda a menys per
la reproducció popular,
car — home que toca
de pensa a terra, —

LLECAT
VICENÇ MÀ DE GIBERT

Samp. 1926

La Confessió de la Pastora

1767

La pastoreta - morosa s' enamora d' un pas-

tor; se'n troba molt afrontada en espes des

confessor.

D'on es?

19
2026

Diguem : - Pare confessor ^{au - mel}
així Dén del cel m'ajut;
qui no ha conegut amor no coneix
en les seves privintats?

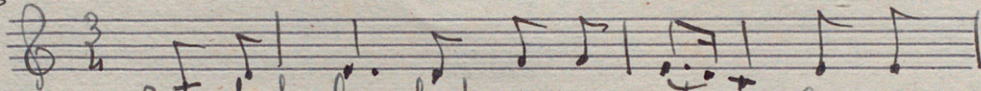
& { Jo an el món he renunciat,
d'amici es haluts due;
pastora deixau ^{los} amor, pastora
aqueixos mals pensaments
i si us volen confessor ^{vos}
diguem es Don Manaments.

Samp - Morey
1926 n. 82

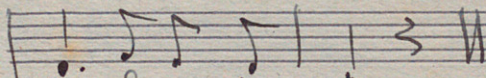
Tornada de D. Francisco 1.768

LLEGAT
VICENÇ MÀ. DE GIBERT

Petra

Bon dia bon dia, senyoreta, sopar

i colgar del forn,

que me'n vaig a la cocada,
fins demà vespre no torn.

Ella sopa i se colga

fa lo que es seu marit diu
mentre estava a la cama
a la porta sent toqui

Qui es p. toca a la
porta

f. no me deixes
dormir?

- Senyora m'es don

Francisco
a la vengo a recidir.

etc.

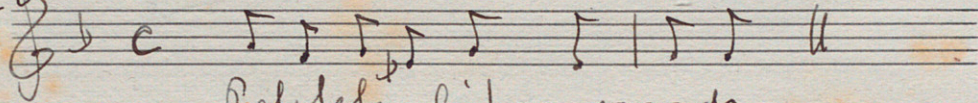
Samp. Morey
1928

Sant Agustí n.º 105
Moderat

(La filla del Camerí)

8

Primer verset

Pelilela l'han ensada

no es sap calcar ni ventar

l'ensaràn a dur arjer

un dellurs de bon mati

i es morus l'encatervan

es morus d'un berganti.

Son marit cont ho va relare

ia es vesti de pelegrí

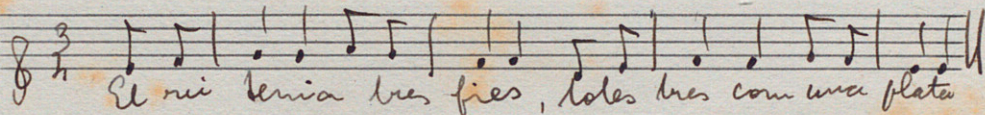
deu' anà de porta en porta:

- Felles caritat a mi ... (Voluntat me' total)

Samy Moren
1928
n.º 224

Falderita [7/8]

Modero

El se va envenenar d'una
va esser sa me's utiliter
i li va dir: - Delgadeta,
tu mi 'has d'essê envenenada

Aplicada a
altres romances
Volta

n. 226

La dida

(r.f. tonada)

De Sta Fortu di

El rei se'n va anà a pagar,
la regina en companyia,
i a ca-seva no hi quedà
lino el Menet i la dida.

El Menet no vol callar

La dida quedà adormida;

ni en braços ni en cadira,

quan la dida es despertà
troba el Menet clada viva

ni marces amb tan pondi

i va arar per un flot d'or

que la dida li oferia

La dida va fer un foc

per veure si caldaria
i amb la calenta del foc

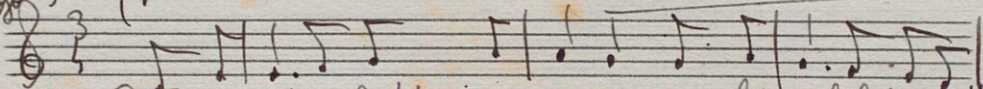
encomenà a Maria

Joa. Carles
1931
Ribagorça
(Montso)

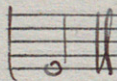
La filla del Carnerí

(8)

L'escripta

Que petita l'han casada la filla del carnerí.

de tan petita que n'era
no se'n sap calçar i vestir

Son marit se'n va a la guerra
per deixar-la engruata.

Si al cap de 7 anys no torna
no me'n trobaràs per aquí.

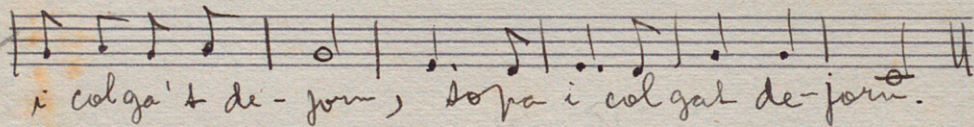
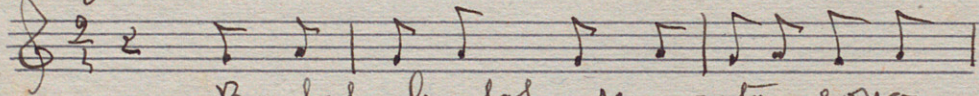
Cap dels 7 anys torna
- la porta

l'escripta torna a obrir
sa mare tota plorosa
i a la porta baixa
a obrir.

Samp - Tera
1924
n.º 401
Mallorquina

Tornada D Francisco 9

Airada

Ella sopa i se colga / ps me 'u vaig a la caçada,
fa lo q el sen marit diu fins demà vespre un torn.

mentres se despiava
a la porta se 'u toqui
i quin es q toca a la porta
q no ne deixa dormir ?

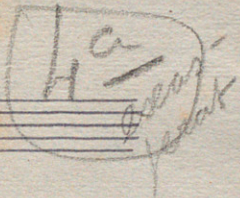
Samp. Terra
1926

no 188

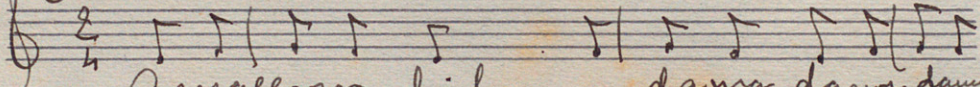
fallens a

Dama Arago¹

10

Arinat

Amallerca li ha una dama, dama, dama

danna do danna danna danna do.

Da mare la pentura a
amb una pinteta d'ò,
la padrina li oclosin
els calceis de 2 en 2,
la criada els hi fe
amb floquets de M

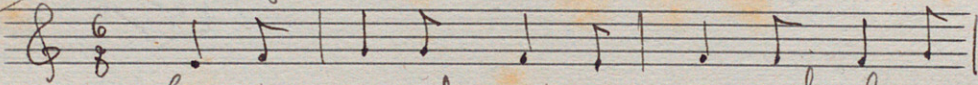
En la cabellera larga
larga fin en el tallo

la criada de la hipermarca
amb floquets de tres colors

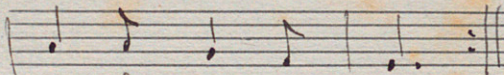
1009. - D'A.
Pebalunga 1929
n. 203
8 6 1

Corrandes (Pont de Suert)

Henger

Les cor- ran- des soir cor- ran- des les cor-

non-des air can-cons.

Ga no hi ka uillor
barrein

que mureles i amigos

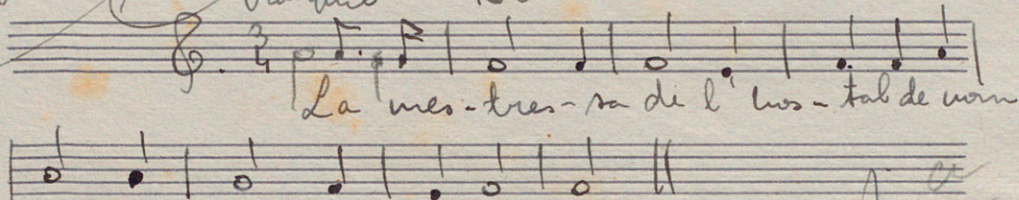
També n'és bona barreja

Ac. peracta is wrong

Joquetto Carrió
Sen Abrell 1925
(no. 351)

S. Jaume de Calició 15

Tranquil $\text{♩} = 168$

se'n diu Mar-ga-ri-da

una criada que en te

que ella n'és molt atrevida,

demana un beset al fadrí,

un beset de cortesia.

(Li fica la farra d'or al savió)

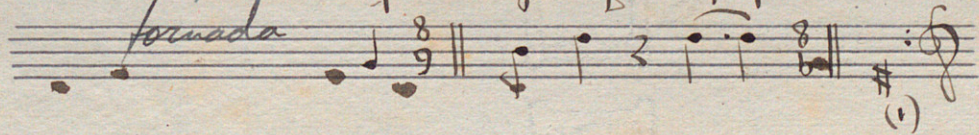
Tornada Valquem-nos, Mare de Déu,

i Sant Jaume de Calició.

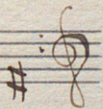
A tant jeune viri anar
a S. J. de J.

a s. f. a f.
 Ande lo guato a la ora i els rosoris a
 Halse fa se 'n josen en camí la cinto
 per compli' sa prometi'a
 i a l'hostal

Ja m'encountren un hostal
 que hi havia una fadrina
 Din la fadrina al roman dotu en les
 fornada

Kra-la, kra-la-la.

ma-ka, ma-ka, ma-ka, ma-ka, ma-ka,

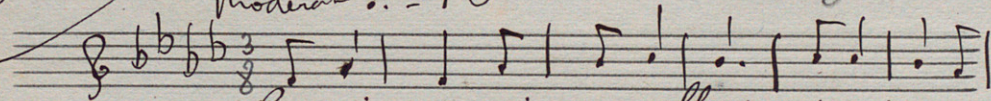
Joa. Carles
Roberto Rosso
Sr. 15-7926
Sr. 267

Cazo' de uoces

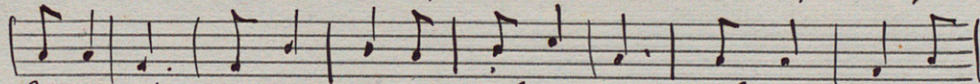
[16.]

Troquen
i jantun

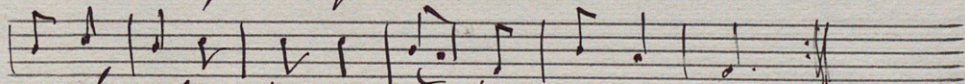
Moderat !. = 76

Passin, passin, cavallers, passin passin

dedavant, passin passin al davant, les roses ne

son florides, per voster s'esquerraran

Mexican portan colilla
i aquell cos fan precios
i en el pit portan viols
jo u'hi sento les aulors.

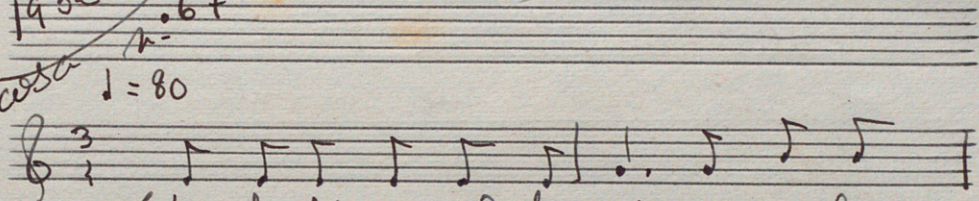
Del mocador de la nuvi
les angels hi son escrits

i al barrel del singor uuvi
los demoris hi son florits

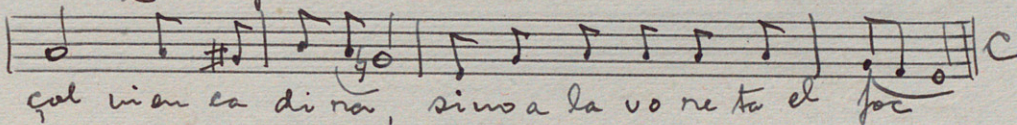
En aquesta cosa
sempre hi ha hagut ven
vos suplico pora
que la hi mantingau.

Gomis - Amades
1932
Francesca
n. 67
♩ = 80

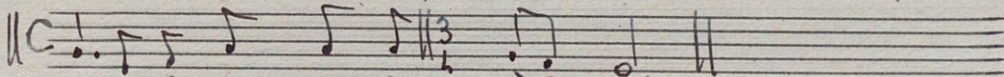
(12) Don Dalmat

L'infant no vol dormir ni an bre -

col rian ca di ra, sino a la vo re ta el foc

a la falda de la di - da.

meu a Don
de Don
(ambit 5°)

2 Al l'ardor eta del foc
la dita es queda dormida

quan la dita es desverte
trida l'infant cendra trida.

3) ja n'arregue un gran Crit:

Valen-me, Verge Maria,
q. si vos no me'n valen
del rei sere perseguida

4) I estant en quereles rears
Lo rei la rena amaver:

- On tenian l'infant
i on tenia l'infant, dida?

{ L'infant n'è al breçol
i a la sala q. dormia

{ ja n'arregue un gran crit)
Valen-me Verge Maria.

5 La dida es bosa a resar devant la V. M.^{te}
gira los ulls al breçol i veu l'infant
q. dormia

Joan Carles
Alòs 7-925
Cecilia Badia^{n. 25} (Pallars)

La tornada del marit

(18)

Allegro 6. = 58

Si han-rien vist i conegut lo meu marit
a la França? — Jo l'hai vist i conegut, m'hi-jat
a la seva han-la tra la ra la la la la rala rala
lara la la ra la la.

Volta

Tornada i poesia superiors.

2. (ill) Din que us busqueu amador,
q. ell aimada s'ha buscada,
la filla del rei francès
per esposa la hi ha dada.

3. Benèit qui la hi ha pres — maldit qui la hi ha dada.
Tant bona morra com soc jo — deixa'm a viure tu altre.
Jo en sò l'estrella del sol, ella és l'estrella del alba
de vestits em poden guanyar — q. de gropa a mi no em

4. De rica vie'n pot guanyar — de bona morra no em guanya.
Ho hi ha res tinda dona al món — si no jo i una germana.
Si no en fossen mariner — mon marit tenir retirade.

5. Jo no en soc mariner, no — que en sò lo vostre espòs ara.

6. Si vos sou lo meu marit, — digau si com tinc la casa.

7. Lucara q. voste té — n'hi ha 24 cambres.

8. i al quarto q. voste dorm — n'hi ha una flor de liri blanca.

9. Perdonau-me el meu marit — si jo vos he malparlada.

10. Si jo en soc bonifactor — de tot vos he preguntada.

LLEGAT
VICENÇ MA. DE GIBERT

Després d'exposar el fet dubtós (a
de l'anada del ~~abat~~ abat Oliva a Roma, devers
l'any 1013, afegeix mossèn Ribes ^{co} que fa
al nostre cas: « Sia de ^{co} el que se'n vulgui;
la cosa interessant és la concessió a favor del
monestir ripellenc, d'un singular privilegi, que
ara sembla una ~~menuderia~~ litúrgica i que als
hores tal volta, de més a més, tindria una gran
importància patriòtica, i donaria un gloriós
rellen al santuari de Santa Maria de Ripoll,
pedro' de la Reconquesta. Sembla que se solia fer

un noble aplec, allà, per la festa de Nos- (b
tra Dona Landelera, que cau als dos dies del mes
de febrer. La petició d'Oliva, a qui accedeix el
papa Benet VIII, dona contentament que devia ser
una festa simbòlica i un motiu de joia a quella
bell aplec, quelcom així com un Te-Deum vo-
tut i auyal per la gloriosa gesta aconseguida
pel comte Wifred. Així s'explica que l'abat
Oliva demanés al papa la potestat de cantar
jubilosament en el closter del monestir, l'alleluia
de la deslliurança... ~~Wifred Wifred Wifred Wifred Wifred~~

Per aquesta festivitat, doncs, demanà Oliva (C)
Alicència d'abelluir, encara que ja s'escaigués en el
cicle litúrgic de la Septuagèsima, on és vedat de
cantar-se l'abellua. La butlla de Benet VIII diu
talment: — Benet, bisbe, servent dels servents de
Dén, als fills caríssims en el Crist, qui s'aplega-
ran per la festivitat de la Purificació de Nostra
Dona en el cenolí de Santa Maria, salut i
apostòlica benedicció. Com sia ço que creiem
que a Nosaltres, ja sia que indignes, ens fou com-
fiat el regiment de la universal Església; per això

ens cal condescendir a les justes suplicacions i ^d
desigs de qualsevulla fidel per tal que a tothom
ragi profit d'altà mateix on consta que la reli-
gio' prenque' l'ecordi i el començ. Per la qual
cosa fem a saber a la vostra caritat que acudint
a nosaltres el dilectíssim fill nostre Oliva, abat
del monestir de Ripoll, duit per zel diví i per
amor a la Benaventurada Verge Maria, amb su-
plicant encarement ens demana que si la dita
festivitat cauà després que ja l'al·leluia serà ve-
dat, li sia atorgada llicència perquè el cantí hom,

amb l'himne Gloria in excelsis Deo, ex- (e
clusivament en el dit monestir. A vosaltres plagui
abellir-nos al seu prec i concedir a ell i a sos suc-
cessors, perpetualment, que cantin l'al·leluia i
l'himne angèlic. Qualsevol, doncs, que s'ofa-
nyarà d'assistir a les joioses festivitats del dit
monestir, sapia que serà llargament afavorit
amb el do de la protecció divina i per una
multiplicada benedicció nostra, ajudant Jesu-
crist, Salvador benigníssim. »

« Ah — exclama mossen Ribes, — el bell aplec

li vernenc entorn del monestir, quan encara (f
(vull dir-ho amb mots horacians que al gran Oví
no desplauren) prata canis albicans pruinis, quan
encara els prats són blancs amb la roïna cana,
i són amoratats de fred els arbres nus de fulla,
i canten amb una flautada dolça les aigües
joves! Ah, el monestir, al·lucinant i joïós, entre
les violes morades de la Septuagèsima! >>

Don Blasco o lo Patge Traidor.

(De Formigosa)
La Mola

1774

Don Enric surt amb don Blasco,
a caçar se'n van les dos
i don Blasco amb traïdoria
tira, i mata el seu senyor.

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

Així que el té mort a terra
se'n va a veure a Blancaflor,
i la troba que plorava
guaitant dalt del mirador.

- Què teniu vos, dona bella,
perquè plorau, Blancaflor?

- Pler que veig tornar don Blasco
i no torna el meu senyor.

- Mi tornarà; esteu a terra
en lloc de gran espessor,
morts i genets se'l mengen
i los cues de Farav.

- Ai, callau, callau, don Blasco,
lo mateix farà de vos.

- Callau, callau, dona bella,
que no faça en vos pitjor.

- Ell no ho farà, no, don Blasco,
que heu d'esser lo meu senyor.

La agafa per les mans blanques
i baixen al dormidor.

- Desvestiu-vos, gentil dona,
desvestiu-vos, Blancaflor.

- Vos despullau-vos, don Blasco,
com solia el meu senyor.

Ell se deslliga l'espasa,
ell se desorda el zipó,

i al llevar-se les sabates
desfent un nu del cordó,
dla l'aspasa mateixa
li clava su'l mig del cor.

— Don Blasco, això és la revanxa;
així es mata als traidors...

L'endemà el cap de don Blasco
penjava en el mirador.

Lo bon Rey com ho va veure
va dir aquestes raons:

— Benhaja la bella dona,
Benhaja la Blancaflor
que tan prest se n'és venjada
de la mort del seu senyor.

De Catalunya: — La Roca de Palançà
Llaràs — Ripoll — Sora
(Vidr)

Mutro uís llarg

M'han vingudes novelles
de França a l'Aragó
que el mal patge don Blasco
n'ha mort al seu senyor.

Fi Quan ~~era~~ era mig en l'aire
demana "confessió".

— N'hauràs la que ha tinguda
per tu el meu car senyor.

Salinas-Pedrell Romance de Valdovinos

11)
 S espiraste, Valdovinos, La cosa que más que-
ria, La cosa que más quería. C. P. I., p. 64
melodia más enojada, presun- sora de 3 modern - Andrit 82

Romances del Cancionero Salvantino Ledesma

12)
 Por los cañes de Carmona ⁽¹⁻⁹²⁾
 Por los ca- ñes de Car- mona Or de va el agua a Se-vi-lla, Se pasea una se- ñora hermosa y gran maravilla. C. P. I., p. 186

13)
 La Harbola
 Paseaba la Harbola por el pa- lacio re-al con los dolores de parto que la hacen arrodi- llar, llar C. P. I., p. 187 (p. 190: Variant en modo mayor, fiala ton.)

14)
 El conde Don Lino
 Madrugaba el Conde Lino maña- ni ta de San Juan A darle a qua al caballo a las villas del mar. Variant en modo mayor p. 183. p. 189

15) Entre pinas i acipreses

Ay! entre pinas y a-ci-pre-ces entre no sales y al-
 do! Las ho-jas que cae el ar-bol de pin-va de para-
 mientos, se está peinando esta dama sus regalados ca-
 mentos, a-cipreses de mi vida, a-ci-pre-ses de mi
 bello.
 Juénio.

p. 191

Lisarda y el Conde Montalván o el Caballero D. Lunas
 p. 190

16) A

Paseabase Lisarda por los altos corredores
 colli-jada con el manto Para por allí don lunas
 que le acariciaban los galones.
 que le acariciaba de amo-res Oh! quien llega-
 ra a Lisarda Esta noche a tus andores!

17) Ferineldo 6/8 p. 188

Ferineldo ferineldo ferineldito que-
 rido; quien te villara una noche tres horas a mi albedrío.

18) El conde de Alba 6/8

Tristes nuevas, tristes nue-vas
 Se contaban en Sevilla, Se ha casado el conde Alba con da-
 ma de gran valia.
 p. 184

19) *José y su hermano fueron*
a la fiesta a Villarino...
 p. 185
 etc.

20) *Mariblanca*
Mariblanca se casó con un mercader de tienda
 p. 186
que vende los ricos paños y pesa la rica seda.

21) *El caballero y su esposa Elvira*
Quien es a. quella ca-ba-
llero que una sombra vió venir? No es-
pan-te el ca-ba-llero ni el ca-ba-lli-
 p. 187
to de mi.

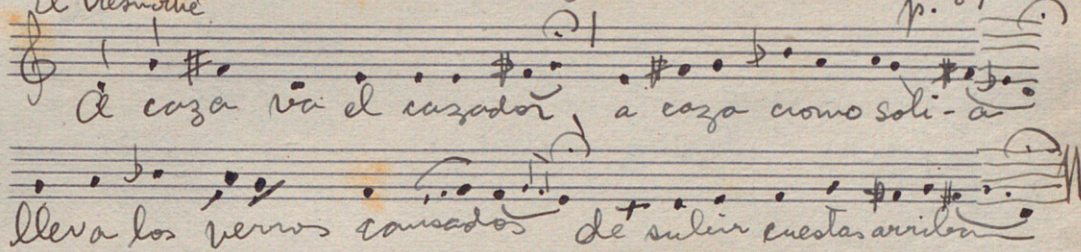
22) *Doña María del Laurel*
Estaba Doña Mari-a sentadita en un an-el,
 p. 188
con los pies a la fuescu-na viendo las aguias cor-rer.

23) *Un soldado que viene de la guerra*
Estando yo en mi por-tal bordando
 p. 189.
pañes de seda que vi bajar un sol-dado por alta morena
ser-ra

El Tremalhe Carionero Burgos Olmeda

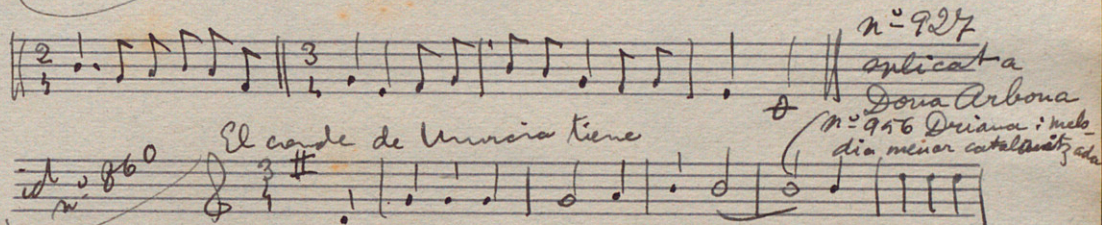
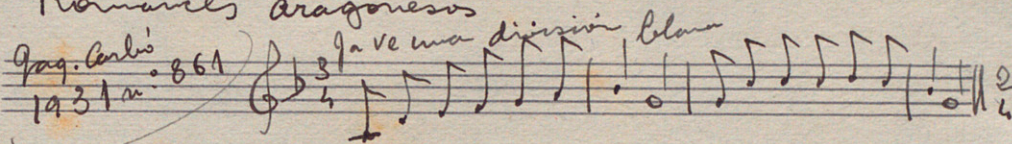
p. 89

24

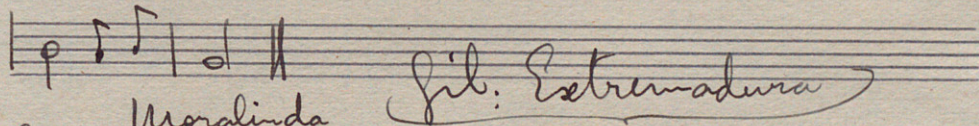
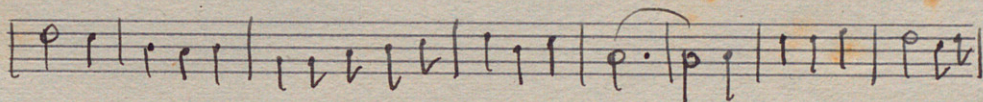

Romances aragoneses

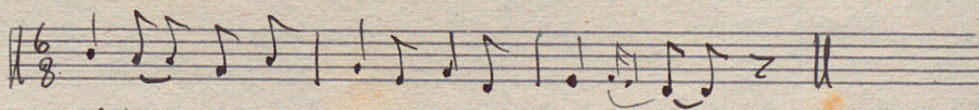
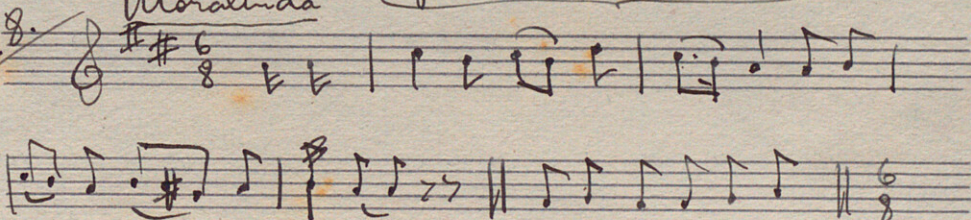
25

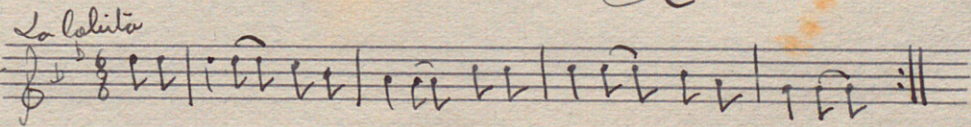
26

15 p.

18 p.

n.º 24
p. 13

El caballero Don Marcos

$\text{♩} = 110$

En Sevilla un Sevillano siete

li-jah le dio' Dio

n.º 32
p. 15

Don Pedro

$\text{♩} = 92$

romancillo

Ya viene Don Pedro de la guerra,

ra, herido, y viene volando por ver a su hijo,

Gerinaldo a

parim
p. 16 seg

(6/8 menor)

n.º 61

Bajada de ton a don

natur. (después de cromat.)

fi don.

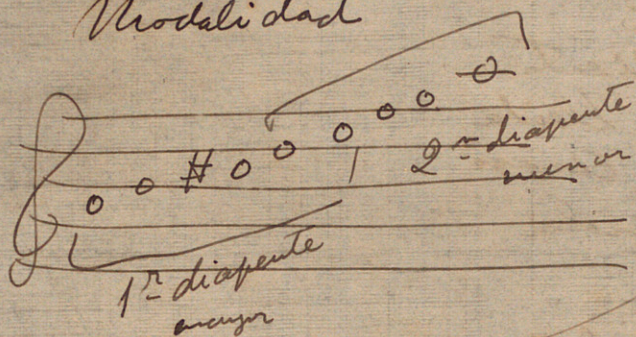
$\text{♩} = 160$

Doña Arabela n.º 11 y 54 No guarden semblanza
amb els catalans

Blancaflor i Filomena 2 versions tampoc relació
una de ellas baixada natural, gran
conjunts. ton. a don.

Delgadina 2 versions tampoc
falderita major
fi ton
menor
fi tonia

Modalidad

Olmeda

Romancerillo ^{or}
Escritaneta
tres estudiantes
Presi de Lleida
Dama d'Arago
Parqueiroles

Pelay Briz vol I

Dama Arago
Don Dalmán
Este Tolosa

Alguns cançons (1)

entre ells el castellà —
Tenen més fort sediment
històric. Milla:

« Els alemanys, segons
sembla, i els catalans,
conservem només escassos
vestigis històrics enmig
lo romanesco i lo domè-
stic. » (p. 13, Milla)

12
Mila' indica la
possible derivació de la
poesia popular de la
poesia heroica, fundada
en fets historics, y a llegendar.
Dario ~~«mes no es crequi~~
Després (p. 10) « Els costums
domestics que constitueixen
el fons plaçivol davant
del qual es destaquen
moltes escenes heroiques
i historiques, van adquirent
importancia propia i donant
lloc a guany i rimosents
poemets, com les cançons
per filar i les cançons

de breucl o de dida. (3
En la poesia domèstica
domina a vegades exclusi-
uament l'amor, mòvil de
variades peripèies que ja
en els demés gènera ocupava
un lloc privilegiat, ora
hoi per la tendència general
de la poesia, ora ho
per l'influjo dels principis
cavallerescs.

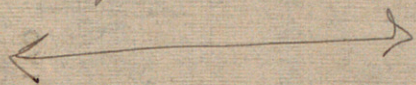
>> Deuen indicarse final-
ment, les composicions fantasti-
ques Hi ha poesies populars
meravellores; i encara moltes
sines que no pertanyen riguro-
sament an'aquest gènere.

serien un no se' qui de (4
misterios i fatídics i es com-
planen en reflectir els vagues
presentiments, les vens indes-
cifrables de la naturalesa,
los sombres i remors de la
nit, els màgics vestlums
de l'alborada. >>

(vide p. 1, p. 13 Milà)

Qualsevulla sia l'ori-
gen de la cançó, &c en suma,
tot el poble pren part en
la seva composició, ara
davant diferents versions
(l'existència de les quals
~~tal vegada~~ ^{potser} den atribuir-se
algunes vegades a les riva-
litats dels cantaires de professió).

anar disposant ~~de~~ ¹⁵
com d'un patrimoni comú
de les frases balbucials i de
les còmodes variants, ara
sorgint retalls de
diferent procedència.

p. 16. Detalls que tenen
un origen remot com
en el romanç dels dos
amants damunt la tomba
dels quals els rams s'an-
clacen, idea virgílica
seus dubite a través dels
segles del poema de Tris-
tany i Isolda.

p. 25 En canto antils, au (6
li veien origen; més aïna

« l'origen de la verdadera
poesia popular, moderna i
romancesca es deguda més
bé a l'influència dels poemes
cavallerescs, al sentiment
de les costums locals i a l'efi-
ciència dels afectes generals. »

Cants d'Utreya, o de trànsit
o peregrinació, dels romans
de Santiago. o el conegut
cant de bressol del nen
Jesús, q. Padrell

Dormi fili, dormi! mater
cantat mi-gerito:

dormi, puer, dormi, pater,
nato d'amat parvulo:

Willies tili laudes canimus

p. 26. mille, millie, millies
etc.

Cançion «cuya donosa (7
melodia està tan liè-
uny generalizada en n'pays,
Si le roy m'avait donné
Paris sa grand' ville
Et qu'il me fallut quitter
L'amour de ma mie,
J'aurais dit au roy Henry:
Reprenez votre Paris,
J'aime mieux ma mie,
O qué,
J'aime mieux ma mie.

La preso' de Uajels

p. 46. Poes. pop. cast.
« Si l'un ar de q. vos obceque
una teoria sistematizada, p'organo
q. af 1os romances dimanaron
de los cantares de gesta: »
(Ciclo carolingio de origen francés)

p. 52 Canto fúnebre (8
a la muerte del conde
Ramón Borrell III ~~ocurrido~~
en 1018.

Ad carmen populi flebile ^{amicti}
Aures nunc animo ferte benigno,
Iust vangelis meritis vivere
laudes

Raimundi proceris patris
et almi, etc.

Los 2 primeros versos
denotan el carácter popular
de la composición (carmen
populi) 'q. tal vez debía ser
cantada públicamente

[Amicti sinus concanentes]
model cant popular.

Lamentacions Virgen (9
(anterior a s. XIII) q. copió
Vellameva de un ms. de la
iglesia de Ager.

p. 59. Estancia de Guillerme de
Bergadain, contemporani d'An-
fis II d'Aragó, ambdós troba-
dors els mes antics d'Espanya.

Chanson ai comensada
que seria ~~loing~~^{loing} chantada
En est son vehl antic
Que fezt N. Ot de Moncada
Ainz q. peira passada
for il cloquer de Vich.

Del mismo autor, contra
el Marqués de Montblanc

Chansoneta len e plana
Lengüeta s'es ufona
Farai e de no marquis

Del tractor de Mataplana (10
que es d'engan frazito e ples.

A marques, marques, marques,
d'engans es frazito e ples,
etc.

R. RAVENSTEIN

BARCELONA

CALLE MODORER, 34

BOYHORN

Nitja nit era i passada,
els galls ja havien cantat,
Comte Claros no dormien
ni podia reposar.

=Balear
Eivissa
St^a Eulària
Formentera

Fi
1/2 nit era passada,
els galls
avaven cantant.

Jany. - Porta 1933
n.º 10 El vell (Janet de Parella) (1)

n.º 11 El carleonerot
(vistes de 1 a 200)

Jany. Porta 1934

(vistes de 1 a 100)

Zonas - Llongfeli 1935

(vistes de 1 a 125)

n.º 4 (din q. és ven inf de cançó a 2 vers)
Ribes (Bon caçador)

n.º 8 Del 26^{n.º 22} juliol «bonica variant» Vit de Vella.
Ribes

dia 28 "Pan Ligola" 10 cançons «de les
millors del recull actual».

P. ca. n.º 94 variant vines Cardanya «molt
sívica, no tant viva de ritme com la cone-
guda (recollida pel mestre Villet), però
poten de millor riquesa melòdica. La
n.º 96 curiosa variació de la cançó El ronc
negre q. var a França! i l'última q. arriba

ha recordat la 1.ª estufa! Amb tot,
constitueix una variant melòdica
interessantíssima és dir, és tota una
altra melòdia, molt més sívica q. la
coneguda, i a q. aquella té un caràcter
de melangia. Aquesta, doncs, és una
verdadera cançó de cançó. Diré així d'
est.

Rosinyol q. vas a Trunna (2
don se li manda un colidron;
molts recados a la mare
i a l'ombreta d'un moixon (?)

Da a l'ombra d'un moixonet
da sa l'amant d'un cotillon.

No cal pas remarcar l'origen
rossellonès o francès de la present
cançó.

» La n.º 401, El perolaire és una
cançó divertida, tant de text com
de tonada. Es faula una cançó de
mare a. Dues q. és una cançó nova,
al temps jo us recordo haver-la
provada mai. L'última faula q.
sigui incògnita:

Si n'hi havia un perolaire
q. se'n volia casar,
si se'n va de vila en vila:
— Ai, noies, a maridar.

Tonada { Per un riu, mare, té'ougit,
q. la meua mare me vuela
quant un perol q. vaig adoba
paelles a estanyar!

— No vert cert el perolaire

Soc més negre q. un perol.

x Terra negra. terra blanca,
terra negra fa bon blat.

x t. n. t. b.

terra blanca el fa uigrat. »

n.º 131 onde vas tu caballer (3
Ben interessant per la seva
melodia plena d'ornaments

n.º 139 Dona Arago final de
subtònic «arcàic».

n.º 180 Romans Julicia «molt nova
en quant a la seva melodia
ja q. comença en major i a la $\frac{1}{2}$
passa soltadament a menor amb
una gràcia encisadora i acaba
a la dom.

n.º 181. Cantó de captant q. acaba
així: Puget dalt de la muntanya,
collins roses i clavells,
per evanellar la custòdia
del Ssm. Sagrament.

Es tanmateix d'una farsa, d'una
pietat compradora. En canvi la
melodia, lenta, variada, és un
aix monòtona

La festa «Cigala» cançons !!!

21 agost. n.º 240 Mingona de Cardany»
Tant la creu inèdita

n.º 253 «força nova de melodia, encara
q. amb el ritme de sempre.»

Lli' (Cerdanya francesa) (4)
(Michel Tallant, Aulant alany)
n° 295 (Ml! cosa bonc! la tinc)
Versió' molt nova de 'Ca Blancafort
« La melodia en compass de 3, un
poc depressa està en menor,
amb la graciosa particularitat
de tenir quatre' supré d sixé
gran en major. El penúltim
compass és en 8 q. hi està tan
ben posat q. jo el trobo ingustitiu.
lle » Text incomplet.

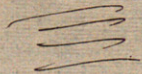
n° 328 « molt bella versió
de Pres de Lleu, d'una tonada
bendriusma amb to' major,
acabant amb la mediant. »

n° 349 Motuada francesa
falt 8^a i 10^a (n° + 6^a) variant
del cantaire

n° 374 « és una versió de l'Ange
leta, literariament igual a la
coreguda, però musicalment inter-
sant. És una melodia curtíssima,
6 compassos, però sola ella plauyíola.
S'hem transcrita en do menor, i cap
final la superdominant s'apuja d'un semitó
i acaba amb la do com si volgués moder
lar a sol menor » (Cantaire Maria Palau)

Nº 378 « Cantada per J. C. [5
és una estupenda variant de El
poder del cant (cançó raríssima
{?} q. jo recordo haver trobat po-
güsimas vegades) L., creiem,
molt més bonica q. la publica-
da en els volums de la collec-
ció de l'Avinyó; la seva tonada
és tota ella un plany dolc.
Està en to menor i sols una
vegada hi ~~sort~~ la sensible,
modula al seu relatiu major i
acaba amb la dom. del to
inicial, havent passat
abans per la subtònica.

Val la pena de reproduir el
text (llastim q. sigui incomplet)

Aquesta darrera quarteta val
totes les fatigues d'una missió
com aquesta.

Jag. - Carles 1926
vista de la 100

(tonada aixerida) Jaq. Porta 1933 1.775

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

Setcases

n.º 200

Qui matarà la mosca?

Be' en serà l'aranya,
aranya de mosca,
mosca de'amores.

Ai! traidora.

Quan n'estaven sola
i en los braços de amore

Ultim estrof

Qui matarà l'home?

Be' sera Déu.

Déu d'home,
home de dona,
dona de bugada,
bugada de cendra,
cendra de foc,
foc de barra,
barra d'ós,
ós de llop,
llop de ca,
ca de guilla,
guilla de gall,
gall d'aranya,
aranya de mosca

1) Jo la gallina enumeratives
de la gallina

me'n enjaria la cresta,
de la cresta / una bullista

2) Jo de la gal
me'n unij el bec

del bec
un tirabec
de la cresta
una b.

3) Jo de la gal
men enjaria el coll

del coll
un flurid

del bec
un lura
d la cresta
una bull

T. - B, n.º 268

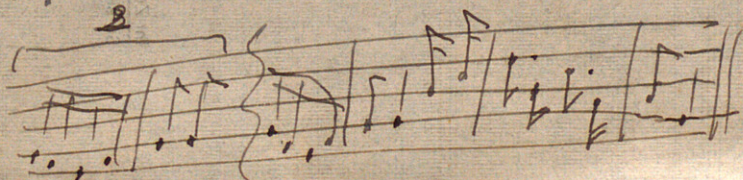
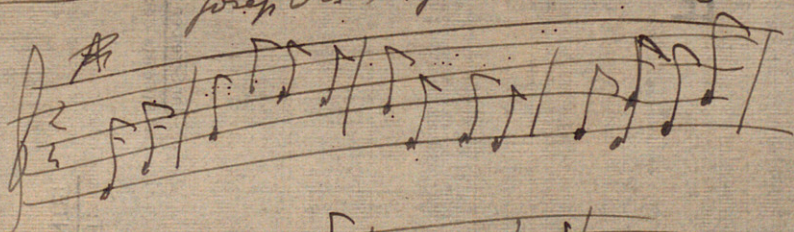
Cançó infantil enumerativa

— 'Re-cat, xee-cat, Catam,
que n'és alta matinalde.

— Be' m'aiseccaria jo,
si la canisa em falta.

cotilla
jalec
sac
enagós
vestit
mitges
botines
borts

En Pere va a la plaça,
En Pere ja li compra,
En Pere ja li porta,
i en care: en és llevada!
prop Ois Sagari - 14.8.1926.

p. XXXI del Pròlech

1893 Romances
Ag. feudal
Fiel. cavalleresc.

(1)

«La poesia popular catalana és més
per olida que per llegida. Cada romanç
vin dins la tonada pròpia, que no sol
és el segell que el distingeix, sinó
que n'és l'essència, l'ànima. La lletra,
en boca de cantadors cofois de sa
bona veu, tot sovint és una espe-
cie d'ornament mal llegida, a
voltes sense cap ni pens. En saber-
ne quantes posades i la tonada
ne tenen prou; entregades a l'encís
d'aquelles notes, tan senzilles com
potents i consisores, les canten i
galejen fent poc cabal de les
paraules que hi diuen. Dura
encara l'eco del darrer mot de

2
cada responament, qual se' perdou
quen bella estona, i ja es desitja
acurçar la pausa solemniat que
separa una posada de l'altra, des-
portant-se eixa set insaciable, eixa
enyorança viva de ohir rependre el
cant per escoltar una vegada més la
melodia tendríssima que fa somniar
de despertar deleïssims somnis.

» La finició que esta llei de
música fa sentir és quasi indefinible.
El romanc divorciat de sa tonada
perd més que l'arbre quan li cau
sa fulla, més que la rosa d'olor
quan li fuig sa flaire. Qui haja oït
aquests cants en plena vida, prop
d'arbres on els rossinyols refilen
o els muscats li xerratejen, al tro-
bar-los reclusos en un volum recorda

els amaris dels museus ornitolò⁽³⁾
gics, plens de virolats aucells que en
postures escaiente mostren llurs
plomes irisades; mes per bonics que sien
són units, no canten. Profà en l'art,
m'ha racat molt no poder recollir
personalment la melodia de cada
cançó. Confés que qualche vic al apuntar
la Oetra morta d'algun d'aquests ballets
curts, mig infantils i mig lírics, ara
entremaliats adés ~~tranquils~~, seguits
quasi sempre amb gracioses taral·les
de notes incoherents (q. grans mestres no
desdenyarien d'encastar en llurs
obres com les pedres més preciosa),
n'he esquisat feliç el paper, amb
la impressió del qui cull una d'aque
lles florets de borricol, i amb l'es
forç de trencarla, la corona s'es
volsa, el vent l'escampa, i en la

una sola queda el trist canell, un ⁽⁴⁾
liri que es blanca. O no és per
reviure la vèlua literària d'aixes
antiques narracions, dir lo que perden
separades del cant q. les informa i
vivifica, sinó per fer constar que
les devem a la bellesa de ses me-
lodies q. les han fetes arribar a
nostre segle, salvant-les com la
cura efumosa que estoja
ruïnes importants. »

(1)

Don Fayferos
al rescatar n' Elisenda

Si s'està jugant fayferos
a una cambra del palau,
jugant està amb dues i corater,
jugant o mirant jugar.

Té les cartes amanides,
els daus d'or adives la ma;
y al mateix punt que 'n fayferos
los daus anava a tirar
Se n'hi entra el Rey son sogre,
amb la corona real,

y davant la companyia
a la cara així el reptà:

— Molt catin veig a en Fayferos,
molt catin en son jugar;
ell tenquís tan bona gràcia

Balears: - Llívia - Santo Eulària - Sant Clàrens - Formentor
Catalunya: - Baget - Berga - Monistrol de Calders (F. C.), Olot.

per les dames rescatar!

(2)

Temps i diners no n'hi manquen
per divertir-se amb els daus
i no en sap trobar per braure
la muller d'aquí on s'està.

Set anys que els moros la hi tenen,
l'hauran feta reregar;
i la muller en cativeri,
i el marit s'està jugant!

Com sent aquestes raons
en fagferos se pica,
i, cremat, els daus i cartes
per terra los va arrossegar.

— Jo tornaré amb n'Elisenda
o els moros m'han de matar.

D'aixecant-se, d'una empenta
lo taulell feu redolar...

Se'n va a casa del seu oncle:

(3)
— D'en vos guard, onclo Roldà,
jo venc a fer-vos un' empresa
que no me l'heu de negar;
venc a demanar-vos armes,
armes i també cavall.

Vos saben que té les menes
lo men cost Montalbà,
que n'és fora del reialme
al torneig que es va cridar;
no em puc esperar que en torn,
tenc d'eixir a guerrojar.

Tenc d'anã a cercar un' esposa,
tenc d'anar-la a rescatar;
jo tornaré amb n' Elisenda
o els moros m'han de matar.

El sen onclo se'l mirava;
de primer així el provà:
— Com teniau cavall i armes

no l'anaren a cercar, , (M)
i ara que tot això us manca
la voldrian rescatar :
el cavall adomat tenc
i no el gos' a desdomar ;
tenc les armes ben provades ,
no les cal covardejar .

Fayferos quan sent això
la ràbia lo va enegar ;
tira de la sena esposa
i a son oncle vol matar .
Tota la gent que li havia
al mig dels dos se posà .
— A poc, poc, volere fayferos,
no sian tan arrogant ,
deixau anar la vostra ira ,
he' mostren ser de ma sang .
Per cobrar a n' Elisenda
tot està a vostre manar ,

5
Tant les millers de mes armes
com el miller dels cavalls;
també la vena persona
si volen que us acompanyi.

— Mercès, mercès, senyor oncle,
jo tot sol hi vull anar,
no vull companyes ni tenir patges,
tot sol l'he de rescatar.

— Desventurat cavaller
que tot sol vol batallar;
si li can un esperó
qui le-hi avisarà a posar?
si li esdevé qualche compte
ningú no el podrà comptar.

— Si em succeeix algun compte
tot sol l'auré de comptar;
i que'l me call o que el diga
ningú em tendrà per covard.

Amb les armes del sen oncle

16
don Gaïferos ja se'n va;
tan ben armat surt de França
que dava goig de mirar.

Al entrant de Moreria
demana el Rei on s'està,
i al arribar a sa vila
troba un catins cristià.

- Catinet, bon catinet,
lo catinet cristià,

aisei Déu te don ventura
per poder-te llibertar,

i no ~~me~~ ~~te~~ donaries noves

de lo que vanc a cercar,

d'una gran dama de França
que cativa aci n'està?

- Tan grans són les meues penes
que no em puc d'altri suïdar;
més crec que no sabré' dar noves

de lo que me demanau.

En el palau del Rey moro
moltes de dames hi ha,
i especialment n'hi ha una
que es de França natural,
Elisenda l'anomenen,
a'ís de llinatge reial
i muller de don Gayferos,
neboda de don Roldà.

Es cala la ma a la bossa
i un flori d'or li donà.

— Pren això, bon catinet,
que tengas per refrescar.

— Grans mercès, bon cavaller,
per la vostra caritat;
de tals refrescs com aquest
quis seria en pot acceptar.
— Ara me diràs, catin,

al palau per on s'hi va?

8

— Seguiu carrè amunt que es troba
al fons la plaça real,
mirau-vos bé les finestres,
mirau molt bé els finestrals;
un n'hi ha on hi conversen
les senyores més galants.

Fagferos se n'hi anava,
se n'hi va bot passejant,
dona una volta a la plaça
i fa reculã el cavall;
el cavall sempre recula
a seta d'un finestral.

La senyora n'és entesa,
a la finestra quaitã;
la bella en finestra estava,
que dava guig de mirar.
Quan va veure al cavaller

(9)
el sen cer tet s'alegrà,
i fent-li mocadorades:

— Cavaller, veniu encà,
que son cavaller de França
no m'ho poden amagar;
per quan a França torneu
una carta us vui donar
que la deu a don Gayfers
o a mon oncle don Roldà.

Set anys ~~de~~ qu'estic entre moros,
cerquen fer-me renegar;
tres reis són qui me pretenen,
reina em volen coronar.

Ja direu a don Gayfers
que me venga a rescatar,
que si prest no me rescata
mora m'hauré de tornar.

(10)
— No us espanteu, noble dama,
bon coratge ben d'agafar;
per dar carta a don Gayfero
a mi me l'heu de donar;
veniu, veniu, Elisenda,
que vos vene a deslliurar.

La dama que sent així
ja no es pogué deturar,
d'alegria que tenia
per la finestra es tirà.

Gayfero aixecant els braços
tot dret damunt del cavall,
i en les ales de la capa
a n'Elisenda amparà.

Com la tingué dins els braços
quin abraç se varen dar!

« Ara es hora, cavallet,
ara es hora de volar. »

(11)
Un moro que los va veure
ja s'ha posat a cridar:
« Moros, moros, a les armes,
que un cavaller cristià
se n'ha portat n' Elisenda,
la n'ha vengut a robar. »

De prompte sonen trompetes,
tamborinos i tabals,
los set portals de la vila
tot d'una varen tançar,
i les banderes de guerra
els torrens varen alçar.

Doncs la volta a la vila
i per lloc poden passar.

— Elisenda, n' Elisenda,
¿ per ont haurem d'escapar ?
— No desmaiem, don Gayferos,
Dien del cel nos cridarà:

si el cavall fos tan valent
com el del oncle Roldà,
que en estrènger-li la cingla
i en aflixeu-li el pitral
traspassava set murades
i no es feia dany ni mal!

— Si aquell cavall les saltava,
també aquest les saltarà.

Aferran-me per la cinto,
jo us agafaré les mans;
i clavant els esperons
fins a rajar-ne la sang,
lo cavall pega una fua
i la murada saltà.

Els moros se'n faliaren
i els segueixen camí avall,
baixen fent gran pols aguerat

tot corrent i tot cridant.

(13)

Fayfers veu un boscatge
i allí va a descavalcar.

- Els moros veig que s'aosten,
he n'hauré de baballar;

ací romandreu segura
fins que vos torn a cercar.

Ja venen un rellamp d'armes
que a tots dos va enlluernar.

- No us espanteu, Elisenda,
jo os mostraré a baballar.

Elisenda s'agencia
i se va posà a resar.

Fayfers pren l'investida
per los moros deturar,

i aquest viu, aquest no viu,
feu-ne tanta mortandad

(14)
que enmig de la gran estesa
molts de ferits van cridant:

« ¡ Aurera, moros, aurera, †
que és un cavallé encantat;
és don Roldá o és Oliveros,
o és un diable infernal ! »

De tants de moros com eren
un sal de vin ne quedà
perque dignés an' els altres:
« Gayferos sab batallar. »

M'Elisenda l'esperava
esclatant-se de plorar.

La trista le'n ven venir
que herollava tot de sang.

— Cavaller que així batia
algunes nafres durà;
digan-m' ho, que faré benes
de les teles del lorial.

- Jo no port ~~ninguna~~ nafra
que haja de nester curar;
facem via, facem via,
que no hi haja de tornar.

15

Caminant per ses jornades
ja han vist arnes llamberejar.

- Aixó deuran esse els moros
i n'hauré de batallar.

Els cavalls se conequeren,
comencaren a equimar.

- No, no, aixó no són els moros,
són els cortes nos companys
que vos surten a camí,
vos venen a galejar.

Tots arribaren a França
que daven goig de mirar.

Les festes que a Paris feren
no són per dir ni comptar
al tornar-ne don Gaiferos
da muller de rescatar.

8

Donzella qui va a la guerra

"els ulls blancs que té don
Carlos
son de dama, d'home no.

Filla del comte Aguiló
XXII

Ella es fa dir

Comte Carlos d' Aragó...
prova

li envien fals recado q. el comte
està a la mort

La guerra n'és acabada
i a casa hi feig falta jo

El fill del Rei l'acompanya,
no el deixa pas ventu sol.

Con al seu castell arriben
troben al pare sa i bo

-Per vos, pare, he fet la guerra

perquè us manca fill baró;

pels ulls blancs me ha conixer

el Príncep mon companyo,

si pels ulls m'ha coneguda,

per cap altra cosa no;

si vol resde vostra filla,

ell que us diga lo que vol...

Us passaran gaire dies
casats ne foren els dos;

de les festes de llurs
noces
se'n parlarà per
tot el món.